

கல்விச் செல்வி

*
க
ல
வி
ச
ச
ெ
ல
வி
*
1
9
7
6
*

ART BY
S. VEERAIAN
T.V.R. S. INDIA

University of Jaffna
233.3
KAL
3394 (AR; MAIN)

கல்வி அமைச்சு இந்து மன்றம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

உ
சிவமயம்

கல்விச் செல்வி

2008

233.3
KAL

தொகுப்பாசிரியர் :

வை. அநவரத விநாயகமூர்த்தி

(துணைத்தலைவர், கல்வி அமைச்சு இந்துமன்றம்)

வெளியீடு :

கல்வி அமைச்சு இந்து மன்றம்

கொழும்பு-2

P 3394

University of Jaffna
P3394

Library

ARCHIVES

கல்வி அமைச்சின்
இந்து மன்ற வெளியீடு-2

1000 பிரதிகள்

விலை ரூபா 2-00

கலைமகள் விழா
1976

எங்கள் மன்றம்

காப்பாளர் :

திரு. இ. பாஸ்கரலிங்கம் (கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

தலைவர் :

திரு. டி. லக்ஷ்மணன் (கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

துணைத் தலைவர்கள் :

திரு. வை. அநவரத விநாயகமூர்த்தி (கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

,, அ. வைத்தியநாதர் (பரீட்சைத் துணைக்களம், கொழும்பு-2)

,, ந. வாசேமூர்த்தி (கல்வி வெளியீட்டுத் துணைக்களம், கொழும்பு-10)

இணைச் செயலாளர்கள் :

திரு. செ. முருகையா (கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

,, இரா. பாலசுப்பிரமணியம் (பரீட்சைத் துணைக்களம், கொழும்பு-2)

பொருளாளர் :

திரு. கா. சிவபாலன் (பரீட்சைத் துணைக்களம், கொழும்பு-2)

துணைப் பொருளாளர் :

திரு. ச. ஸ்ரீகேசவாலன் (கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

செயற்குழு உறுப்பினர்கள் :

திரு. சு. வெற்றிவேலாயுதன் (கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

,, இராஜ் சுப்பிரமணியம் (கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

,, க. வேலாயுதபிள்ளை (கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

,, இரா. பஞ்சரத்தினம் (கல்வி வெளியீட்டுத் துணைக்களம், கொழும்பு-10)

,, து. கந்தசாமி (கல்வி வெளியீட்டுத் துணைக்களம், கொழும்பு-10)

,, த. கனகரத்தினம் (கல்வி வெளியீட்டுத் துணைக்களம், கொழும்பு-10)

,, சோ. குகானந்தசர்மா (கல்வி வெளியீட்டுத் துணைக்களம், கொழும்பு-10)

,, பொ. தியாகமணி, (பரீட்சைத் துணைக்களம், கொழும்பு-2)

,, த. கோபாலசிங்கம் (பரீட்சைத் துணைக்களம், கொழும்பு-2)

,, ஆ. சிவநுானசுந்தரம் (பரீட்சைத் துணைக்களம், கொழும்பு-2)

செல்வி க. இராஜேஸ்வரி (பரீட்சைத் துணைக்களம், கொழும்பு-2)

திரு. சி. மாணிக்கத்தியாகராசா (கல்வித் துணைக்களம், கொழும்பு-7)

,, எம். மகாலிங்கம் (கல்வித் துணைக்களம், கொழும்பு-7)

,, ந. சுந்தரமூர்த்தி (பாட விதான அபிவிருத்தி நிலையம், கொழும்பு-7)

,, இரா. சிவலிங்கம் (பாட விதான அபிவிருத்தி நிலையம், கொழும்பு-7)

கணக்குப் பரிசோதகர் :

செல்வி கா. நாகபூஷணம் (கணக்குப் பரிசோதனை, கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு-2)

Message

by

Dr. Premadasa Udagama

Secretary, Ministry of Education

I wish to thank the Executive Committee of the Hindu Association, Ministry of Education for requesting me to send a Message to the Special Number published in connection with the Saraswathy Pooja celebrations.

We look forward to this annual event in the Ministry of Education as an event of great significance to us who are working in the field of education. No other Institution can pay a greater homage to Saraswathy than the Ministry of Education. To us she embodies all that we know of education, learning, culture, aesthetic development and beauty in all its forms. On this occasion all of us in Sri Lanka, whether they are Buddhists or Hindus can participate in a common celebration so that learning prospers in our land. All of us who are working towards a common goal are united on this holy occasion to pray and pay homage to Goddess Saraswathy. With these endeavours we hope to bring to our country the fullness of learning of individual and communal harmony and beauty for individual lives and that of the whole nation.

I wish the Saraswathy Pooja Celebrations of 1976 all the success that the occasion demands.

Premadasa Udagama
Secretary

Ministry of Education,
Colombo-2, September-7, 1976

கல்வி அமைச்சின் மேலதிக செயலாளரும்
இந்துமன்றத்தின் காப்பாளருமான

திரு. இ. பாஸ்கரலிங்கம் அவர்கள் வழங்கிய ஆசிச்செய்தி

கல்வி அமைச்சின் இந்துமன்றம் இவ்வாண்டும் கலைமகள் விழாவை மிகச் சிறந்த முறையில் கொண்டாட இருப்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். படுகொலை ஆண்டைப் பூர்த்தி செய்துள்ள இம்மன்றம் கல்வி அமைச்சிலும் அதனோடு சார்ந்த துணைக்களங்களிலும் கடமையாற்றும் ஊழியர்கள் மத்தியில் சமய உணர்வை ஊட்டுவதோடு மாணவர்களை பல்வேறு கலைத்துறைகளில் பங்குபெறச் செய்து சமய அறிவை வளர்ப்பதிலும் வெற்றிகண்டுள்ளது.

மேலும் இம்மன்றம் “கல்விச் செல்வி” எனும் சிறப்பு மலரை இவ்வாண்டு கலைமகள் விழாவில் வெளியிட இருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. சமயத்துறையிலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற பல அறிஞர்களின் கட்டுரைகள் இம்மலரை அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வரிய கட்டுரைகளை வழங்கி இம்மலரைச் சிறப்பித்த அறிஞர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக. அத்துடன் இச் சிறந்த படைப்புக்களைத் தொகுத்து ஒரு வண்ண மலரை உருவாக்கும் பணியில் உழைத்த கல்வி அமைச்சின் நெடுநாள் ஊழியரும், இந்துமன்றத்தின் துணைத்தலைவருமான திரு. வை. அநவரதவிநாயகமூர்த்தி அவர்களின் தொண்டு குறிப்பிடுதற்குரியது.

“கல்விச் செல்விக்கு எனது நல் ஆசிகள்.”

கல்வி அமைச்சு
கொழும்பு.
15-9-76

இ. பாஸ்கரலிங்கம்

எமது செய்தி

கல்வி அமைச்சையும் அதனோடிணைந்த திணைக்களங்களையும் சேர்ந்த அங்கத்தவர்களின் சார்பில் இந்து மன்ற இணைச்செயலாளர்களாகிய நாம் இம்மன்ற முயற்சியால் இச்சிறு மலரைப் பதிப்பித்து விஜயதசமியாகிய இன்றைய தினம் வெளியிடுவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

நாங்கள், கடந்த வருடமும் மன்ற அங்கத்தவர்களின் பூரண ஒத்துழைப்புடனும் மற்றும் பெரியார்களுடைய நல்லாசிகளுடனும் 'நவராத்திரியும் கலைமகள் வழிபாடும்' என்னும் மலரை அச்சிட்டு வெளியிட்டோம். அதுபோன்று இம்முறையும் ஒரு சிறப்பு மலரை வெளியிட வேண்டுமென அங்கத்தவர்கள் பலரும் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க எமது மன்றத் துணைத்தலைவராகிய திரு. வை. அநவரதவிநாயகமூர்த்தி அவர்களிடம் மன்ற மலரை வெளியிடும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தோம். அவர் தனது அயராது முயற்சியால் 'கல்விச் செல்வி' என்னும் இம் மலரை உருவாக்கியுள்ளார். அவருக்கு எங்கள் மன்றம் சார்பில் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

மேலும் இம் மலருக்கு ஆசிச்செய்திகளும், கட்டுரைகளும் மற்றும் விடய தானங்களும் விளம்பரங்களும் தந்துதவிய அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

இம்மன்றம் மேலும் மேலும் வளர்ந்து சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அரும்பணியாற்ற வேண்டுமென்பதே எங்கள் அவா. இதற்கு மன்ற அங்கத்தவர்களும் மற்றும் ஆதரவாளர்களும் என்றென்றும் துணைபுரிவார்களென்று மனப்பூர்வமாக நம்புகின்றோம்.

வளர்க சைவம் - வளர்க கல்வி அமைச்சு - இந்துமன்றம்.

இங்ஙனம்

செ. முருகையா

இரா. பாலசுப்பிரமணியம்

இணைச்செயலாளர்கள்

இந்து மன்றம்
கல்வி அமைச்சு
கொழும்பு-2

அன்புக் காணிக்கை

மங்களகரமான இத்திருநாளில் இதயத்தில் இன்பம் பொங்க, முகத்தில் முறுவல் அரும்ப, தீந்தமிழ் மணம் கமழும் “கல்விச் செல்வி” என்னும் இச்சிறப்பு மலரை எல்லாம் வல்ல கலாதேவியின் கமலபாதங்களில் காணிக்கையாக வைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

மலர் கண்ணுக்கு கவர்ச்சியான பொருள் மட்டுமல்ல; மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியானதும் கூட; அதன் நிறத்தாலும், நறுமணத்தாலும் மயங்காதவர்கள் இல்லை. அந்த மலருக்கு எந்த விதத்திலும் குறைவானதல்ல இந்து மன்றம் வெளியிடும் இச்சிறப்பு மலர். உண்மையைக் கூறப்போனால் கலைத்தெய்வத்தின் அருள் “கல்விச்செல்வி” க்கும் கிடைத்துவிட்டது.

நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து வரும் இவ் இந்து மன்றம் பதினேராவது ஆண்டைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டுப் பன்னிரண்டாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கிறது. எதிர்வரும் ஆண்டில் இன்னும் பல சமயப் பணிகளில் ஈடுபட எமது மன்றம் உத்தேசித்துள்ளது.

நம் ஈழத் திருநாட்டின் பேரறிஞர்கள் பலரின் அறிவுரைகளையும், ஆசிச்செய்திகளையும் தாங்கி மணம் கமழ்ந்து வரும் இம்மலரை உருவாக்கும் பெரும் பொறுப்பை எமக்கு அளித்த நிர்வாகக் குழுவினருக்கு முதலாவதாக நன்றி கூறப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சிறப்பு மலர், நறுமணம் பரப்பத் தங்கள் சிரமத்தைப் பாராது அரிய கட்டுரைகளையும், ஆசிச்செய்திகளையும் எழுதி உதவிய பேரறிஞர்களுக்கு என் றென்றும் கடமைப்பாடுடையோம். அதுமட்டுமல்ல, இம்மலருக்கு விளம்பரங்கள் தந்துதவிய வணிகப் பெருமக்களுக்கும் மன்றத்தின் சார்பில் நன்றி கூறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஓரும் சிறப்புடனும் உங்கள் கரங்களில் 'கல்விச் செல்வி' தவழ்வதில் எம்முடன் ஒத்துழைத்தது மட்டுமன்றி, வேண்டும்போது ஆலோசனைகள் தந்து தவிய எமது நன்பரும், கணக்காளருமான திரு. இராஜ் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், அச்சிட்ட பிரதிகளைச் சரிபார்த்துக் கொடுப்பதில் எமக்கு உதவி புரிந்த ஆசிரியர், புலவர் சோ. கனகரத்தினம் அவர்களுக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றி உரித்தாகுக. ஈற்றில் நம்மை உற்சாகத்துடன் இப்பணியில் ஈடுபடச் செய்த இந்து மன்ற செயற்குழுவினருக்கும் மற்றைய உறுப்பினருக்கும் எமது பணிவான நன்றியும் வணக்கமும் உரியன.

சிறதைக்கினிய, செவிக்கினிய செந்தமிழ் மணம் கமழும் சிறப்பு மலரை அழகாக அச்சிட்டுத் தந்த விவேகானந்தா, சண்முகநாத அச்சகத்தாருக்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றி உரியது.

அறிவுத் தெய்வமான கலைவாணியின் பாத கமலங்களில் எமது அன்புக் காணிக்கையாக "கல்விச் செல்வி" என்னும் இம்மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

— நன்றி —

கல்வி அமைச்சு,
கொழும்பு - 2.

வை. அநவரத விநாயகமூர்த்தி

இந்த மலரில்.....

பக்கம்

1. தோத்திரப் பாடல்கள்	
2. திருநணுவும் திருஞானசம்பந்தரும்	... 1
3. காட்டுக் கல்வி	... 5
4. சிவசக்தி	... 8
5. கல்வியும் கலைகளும்	... 9
6. ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு	... 12
7. கலைமகள் வழிபாடு	... 15
8. அருட்சக்தி	... 17
9. அம்பிகைசிவமூர்த்தி	... 21
10. திரிசத்திக் கீர்த்தனைகள்	... 24
11. நவராத்திரித் தத்துவங்கள்	... 27
12. பரங்குன்றில் பன்னிருகைக் கோமான்	... 29
13. Navarathri - A plan for Education	... 33
14. வெற்றி பெறுகின்றனர்	... 36

தோத்திரப் பாடல்கள்

வீநாயக வணக்கம்

திருவுந் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

சகல கலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்யித்
தாகவுண் டாக்கும்வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள்கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
சூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
 தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
 லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்கும் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்கவைதோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலுந்
 தேக்குஞ் செந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
 தொண்டர்செந் நாவினின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே.

பஞ்சப்பி தந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
 னேநெடுந் தாட்கமலத்(து)
 அஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
 நாவு மகமும்வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும்வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந் தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டுதொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
 காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான
 முங்கல்வி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
 வாய்நளி னுசனஞ் சேர்
 செல்விக்கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்டு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்ட ளாவிற் பணியச்செய்
 வாய்படைப் போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

— குமரகுருபர சுவாமிகள்

திருநணாவும் திருஞானசம்பந்தரும்

— ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள் —

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருநண ஆகிய பவானித் திருத்தலத்திற்கு எழுந்தருளினார். அக்காலத்தில் இருமருங்கும் அழகிய பூஞ்சோலைகள் ஒங்கி வளர்ந்துள்ள பாங்கையும் இரண்டு நதிகளின் சங்கமத்தையும் கண்டார். அவ்விடம் எங்கே பார்த்தாலும் இயற்கை எழில் தவழ்ந்த சூழ்நிலையாக அமைந்திருந்தது. எம்பெருமான் இந்தப் பவானி கூடலில் இயற்கைக் காட்சிக்கு நடுவே அழகு பெற வீற்றிருந்தான். அவனைத் தரிசித்து, அங்கே சுற்றுமுள்ள இயற்கையின் எழிலையும் கண்ணார்க்கண்டு தம்முடைய திருவாக்கால் ஒரு பதிகம் பாடினார் ஞானசம்பந்தப் பெருமான். ஆண்டவன் திருமேனி லாவண்யத்தையும், அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தில் இயற்கை எழில் நலங்களையும் பல படியாகப் பாடுவதில் பேராற்றல் உள்ளவர் சம்பந்தப்பெருமான். சின்னஞ்சிறு குழந்தை, தான் காணும் பொருள்களில் எல்லாம் அழகைக் கண்டு, புதுமையைக் கண்டு வியப்பது போல ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் இயல்பு அமைகிறது. அவருக்கு எல்லாமே அழகாகத் தோன்றுகிறது.

திருநணவில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை முதலிற் பாடுகிறார். அந்தப் பெருமானுடைய ஒரு பாகத்தில் எம்பெருமாட்டி எழுந்தருளியிருக்கிறாள். அவள் எப்போதும் சுறுசுறுப்பும், விளையாட்டுப் பாங்கும் அமைந்தவள். பழங்காலத்தில் பெண்கள் விளையாடும் விளையாடல்களில் ஒன்று பந்தாடல். பெரும்பாலும் மங்கையர்களே பந்தாடுவார்கள். கையில் பந்தை எடுத்து வீசி ஆடுகின்ற அவர்களை அந்த விளையாட்டாலேயே சிறப்பித்துக் கூறுவது ஒரு பழக்கம். பந்தாடும் மங்கை பந்தார் விரலி, பந்தனை விரவாள், கந்துக்கிரீடாம் பிகை என்று சொல்லி அழைப்பது ஒரு மரபு. எம்பெருமான் பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வேதநாயகி பந்தார் விரல் மடவாள் ஆகக் காட்சி அளிக்கிறாள்.

பந்துகளை வீசி விளையாடுகிறவளாகத் தோற்றுகிற அந்தப் பெருமாட்டி எல்லா அண்டங்களையும் பந்தாக வைத்து விளையாடுபவள் தானே? சாட்டை வில்லாப் பம்பரம்போல அவற்றை எல்லாம் ஆட்டிவைக்கும் பராசக்தி. அந்தப் பெரிய காரியத்தையே தான் விளையாடுகின்ற பந்து விளையாட்டிலால் காட்டுகிறாளா? ஆம் அவள் தாம் காணும் பந்தையும் விளையாடுகிறாள், நாம் காண முடியாத ஆயிரக்கணக்கான அண்டங்களையும் எங்கும், எப்போதும் சுழலச் செய்து விளையாடும் அருள் விளையாட்டையும் செய்கிறாள். அந்தப் பெருமாட்டியைத் தன் இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கிறாள், சங்கமேகவரன் ஆகிய திருநண இறைவன். அமுதனைப் பெருமாட்டி அவன்பாகத்து அமரீந்திருப்பதால் அவனுக்கு எதனாலும் துன்பம் வராது. அமுதமயமாக இருக்கிறவன் ஆகையால், எத்தகைய நஞ்சானாலும் அவனை ஒன்றஞ் செய்பாது. அரவை அவன் தன் திருமேனியில் புரளவிட்டிருக்கிறாள். அணிகலகளைப் போலப்

பாம்புகளை அணிந்திருக்கிறான். முடியின் மேலே பாம்பு, காதிக்குப் பாம்பு, கையில் பாம்பு, திருமேனியின் பல அங்கங்களிலும் நாகம் பூண்டு விளங்குகிறான். பாம்பு என்றால் யானையும் அஞ்சுவார்கள். 'பாம்பு என்றால் படையும் நடுங்கும்' என்பது பழமொழி. யாவரும் அஞ்சுவதற்குரிய பொருளைக் கண்டு அஞ்சாமல், அதனைத் தனக்குப் பணியாக அமைத்துக் கொண்டவன் சிவபெருமான். எத்தகையவர்களுக்கும் அச்சம் தருகின்ற பொருள்கள் எல்லாம் சிவபெருமானுக்கு அழகாகின்றன. அவனுடன் இருக்கின்ற பூதகணங்கள் பிறருக்கு அச்சத்தைத் தர, அவன் அவற்றினிடையே மகிழ்ச்சியோடு எழுந்தருளி இருக்கின்றான். பிறர் அஞ்சும் நாகத்தைப் பணியாக ஏற்று, பிறருடைய அச்சத்தை நீக்கும் நிலையில் இருக்கிறான். எல்லோரும் நாகம் அணிந்த மணியை அணிந்து கொள்வார்கள். அந்த மணியைத் தரும் நாகத்தையே பணியாக அணிந்திருக்கிறான் சிவபெருமான்.

அவன் ஏறுகிறது இடம். அறமே இடபமாக இறைவனைத் தாங்குகிறது என்று சொல்வார்கள். உலகத்தைக் காப்பாற்றுவது அறம். அந்த அறத்தைக் காப்பாற்றுவவன் சிவபெருமான். தன்னைத் தாங்குகின்ற பெருமானை விடையாகி நின்று தாங்கி நன்றிக் கடனாற்றலாம் என்று திணைத்தது போலும். அதனால் அறக்கடவுளே எருதாக நின்று இறைவனைத் தாங்குகிறது. சிவபெருமானுடைய திருமார்பில் தார்போல விளங்குகிறது பெரிய அரா. அது பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கிறது. ஒரு பாதியில் பச்சைத் திருமேனியையுடைய பிராட்டியையும், திருமுடி முதலியவற்றில் நாகத்தையும், திருமார்பில் நாகமாகிய மாலையையும் அணிந்து கொண்டு விடையின் மேல் எழுந்தருளுகிற பெருமான் இப்போது திருநணவில் தங்கியிருக்கிறான். எல்லோரும் விரும்புகின்ற பெண்மையை ஒரு பாகத்தில் உடையவன். எல்லோரும் அஞ்சுகின்ற பொருளையும் உடன் வைத்திருக்கிறான். அவனுக்கு விருப்பு, வெறுப்பு இல்லை. மென்மை, வன்மை என்று வேறுபாடு இல்லை. அமுது, விடம் என்ற வேற்றுமை இல்லை எல்லாம் கடந்து நிற்கும் அந்தப் பெருமானுக்கு யாவுமே உரியன. அவனாக வெறுக்கத்தக்க பொருள் ஒன்றும் இல்லை. எல்லாரும் விலக்கி ஒதுக்கும் பொருளை அவன் தன்னுடையனவாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் எல்லாப் பொருளுமாக நிற்கிறான். ஆகையால், அவனுக்கு விலக்கான பொருள்கள் ஒன்றும் இல்லை. பிறர் வேண்டாமென்று விலக்கிய பொருள்கள் எல்லாம் அவனிடத்தில் வந்து அடைக்கலம் புகுகின்றன. இந்த எண்ணங்களை அந்தப் பெருமானுடைய திருக்காட்சி தோற்றச் செய்கிறது.

இனி அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் எப்படி இருக்கிறது? அவனுடைய திருமேனியில் அஞ்சுவதற்குரிய பொருள்களும், விரும்புவதற்குரிய பொருள்களும் இருந்தாலும், அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் அழகான இயற்கை நாடக சராலையாக விளங்குகிறது. நாடகசராலையில் கூத்தாடுவோரும், பாடுவோரும், பரிசுதருவோருமாக இருப்பதைக் காணலாம். மலைப்பகுதிகளில் இருந்து வந்த மந்திகள் மிகச் சிறந்த பொழில்கள் இருப்பதனாலே இங்கு தங்கியிருக்கின்றன. அழகிய தண்ணிய சாரலில் பழகின அந்த மந்திகள் இங்கையும் அந்தக் குளிர்ச் சிவையக் கண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடுகின்றன, இளைய மந்திகள் அவை. ஆகவே மிக மிடுக்காகக் கூத்தாடவல்லவை விரிந்து செறிந்தவனைச் சோலை ஆதலால் அவை மனம் போலக் கூத்தாடிக் களிக்கின்றன.

இந்த இயற்கை நாடக அரங்கில், கூத்தாடும் மகளிரப்போல மந்தி விளங்க, அந்த நாடகத்திற்கு ஏற்றபடி இசை எழுப்புபவர்களைப் போல வண்டுகள்

பாடுகின்றன. பூம் பொழில் முழுவதிலும் மணக்கும் மலர்க்கூட்டங்கள் வண்டு களுக்கு இடமளிக்கின்றன. மலர் நிரம்பிய இடத்தில் வண்டுகள் வந்து பாடும். அந்த மலர்கள் யாவும் வண்டுகளுக்குத் தேன் ஏந்தும் கிண்ணங்கள் போல இருக்கின்றன. வண்டுகள் பாடுவதற்குக் காரணமே அந்தத் தேனில் உள்ள நகை தான்.

மந்திகள் கூத்தாடவும், வண்டுகள் பாடவும் நாடகசாலை போல அமை கிறது அந்தப்பூம் பொழில். இப்போது பன்னீர் கூடத் தெளிக்கிறார்கள். ஆம், கிவந்த தேன் மலரிலிருந்து தென்றலால் நுண்ணுளியாகப் பரவுகின்றன. அப் படித் தெளிக்கும் காட்சி நமக்குத் தெரிகிறது. இந்த நாடகசாலையில் குவீர்ச் சியை உண்டாக்குவதற்காக மேலே இருந்து யாரோ பன்னீர்த்துளியைத் தெளிப் பதுபோல இந்தக் காட்சி நோன்றுகிறது.

இப்படி உள்ள நாடகசாலையில் கூத்தாடுபவர்களுடைய நடனச் சிறப்பைக் கண்டு, அவ்வப்போது பரிசு அளிப்பவர்களும் இருக்கவேண்டும் அல்லவா? பழைய காலத்தில் ஊர்களில் நடக்கும் நடனத்தில் ஒரு பெண் ஆடினால் அப்போது அவையில் உள்ளவர்கள் அவள் கையில் பரிசு அளிப்பது வழக்கம். அதுபோல, இங்கே ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. மட மந்தி கூத்தாட, வண்டு பாட, தெளிந்த செந்தேன் துளிகள் ஒளிர, அயல் நிற்கின்ற மா மரங்கள் எல் லாம் இனிய கனிகளை உதிர்க்கின்றனவாம். அவை தேமாங்கனிகள், மாவில் புளிப்புச்சுவையுடைய மா வேறு; இனிப்புச் சுவையுடைய மா வேறு. இனிப்புச் சுவையுடைய மரவைத் தேமா என்று சொல்வார்கள். இங்கே சூழ நின்ற தேமா மரங்கள் இனிய கனிகளை உதிர்க்கின்றன. நாடகசாலையில் கூத்தாடு பவர்களுக்குப் பரிசு தருவனபோல அவை தோற்றுக்கின்றன. நல்ல முயற்சி செய் வோருக்குச் சிறந்த பலனைத் தரும் சூழ்நிலை ஆதலின், மந்தி கூத்தாட அவற் றுக்குத் தேமாங்கனிகள் கிடைக்கின்றன. வண்டுகள் பாட, அவற்றுக்குச் செந்தே னும் கிடைக்கின்றன. கைமேற் பலன் கிடைக்கும் அரிய தலம் இது என்பதை இந்தக் காட்சிகள் காட்டுகின்றன.

இறைவனை எண்ணாமலேயே இங்குள்ள இயற்கைச் சூழ்நிலையால் தூண்டப் பெற்று மந்தி கூத்தாடுகிறது. வண்டு பாடுகிறது. இவை தமக்கு ஒரு பயன் உண்டென்று எதிர்பார்க்காமல் அவற்றைச் செய்தாலும் தேமாங்களியும் செந்தேனும் அவைகளுக்குக் கிடைக்கின்றன. இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இந்தத் திருத்தலத்தில், இது வேண்டுகொண்டு எதிர்பாராமல் வந்து சிறு தொண்டு புரிந்தாலும் அதற்குப் பெரும்பயன் உண்டு என்பதை இந்தக்காட்சி நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. இறைவன் தனக்கு உரியதாக நாகத்தை அணிந்து கொண்டிருந்தாலும், தான் இருக்கும் இடத்தில் வந்து பழகுகிற விலங்கினங் களுக்கும் இனிய போகத்தைத் தருவான் என்பதை இந்தக் காட்சி காட்டுகிறது. விலங்கினங்களுக்குரிய போகங்களில் சிறந்தது உணவுதான். பருவத்தினால் வேறு ஆசைகள் அவற்றுக்கு இருந்தாலும், எல்லாப் பருவத்திலும் அவை விரும்புவது உணவைத்தான். ஆகவே, கூத்தாடும் மடமந்தியும், பாடும் வண்டினமும் தங்களுக்குரிய இனிய உணவாகிய தேமாங்கனியையும் இனிய செந்தேனையும் இங்கு பெறுகின்றன. இறைவனுடைய திருக்காட்சியைக் கண்டு வழிபடும் மக்கள், அதனுடைய பலன்களாகிய இனிய போகங்களையும், இறைவனுடைய திருவருளையும் ஒருங்கே பெறுவார்கள் என்ற குறிப்பையும் இந்த நிலை காட்டுகிறது.

பந்தார் விரல் மடவாளைப் பாகமாகக் கொண்டு காணுவாருடைய உள்ளம் குளிரும்படியாகக் காட்சி யளிக்கும் எம்பெருமான், நாகத்தைப் பூண்டு.

அதனையே மாண்பாக அணிந்து விடையின் மேல் ஏறிவருகிறான். அவனுடைய தோற்றத்தில் நயமும் பயமும் உண்டாகின்றன. ஆனாலும், அவன் எழுந்தருளியுள்ள இடமோ விலங்கினங்களும் எதிர்பாராத இன்பத்தை அடையும் அற்புதமான தலமாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இங்கே வந்து தரிசனம் செய்பவர், கோயிலின் அகத்திலுள்ள இறைவன் காட்சியையும் புறத்திலுள்ள இயற்கையின் எழிலையும் கண்டு களிக்கலாம்.

இப்படி இறைவனுடைய திருக்கோலத்தையும், இயற்கையின் அழகையும் ஒருங்கே அமைத்துப் பாடத் தொடங்குகிறார் சம்பந்தப் பெருமான். அவர் பாடிய பதிகத்தின் முதற் பாட்டில் இந்த அழகிய காட்சிகளைக் காணலாம்.

பந்தார் விரல் மடவாள் பாகமா நாகம் பூண்டேறதேறி
அந்தார் அரவணிந்த அம்மா னிடம் போலும் அந்தண்சாரல்
வந்தார் மடமந்தி கூத்தாட வார் பொழிலில் வண்டுபாடச்
செந்தேன் தெளி யொளிர்ந் தேமாக்கனி உதிர்க்குந் திருநணுவே.

(பந்து தங்கிய விரலையுடைய வேதநாயகி ஒரு பாகத்தில் அமர்ந்திருக்க, அணிகலனாக நாகத்தைப்பூண்டு, விடையின் மேல் ஏறி அழகிய மார்பில் மாலை யாகப் பாம்பை அணிந்த இறைவனுக்குரிய இடம் அழகிய தண்ணிய சாரலி விருந்து வந்து தங்கிய இளைய பெண் குரங்குகள் கூத்தாட, நீண்ட சோலைகளில் வண்டுகள் பாட, சிவந்த தேவின் தெளிந்த துளி எங்கும் விளங்க, தேமா மரங் கள் கனிகளை உதிர்க்கும் திரு நணு ஆகும்.)

ஏறது: அது, பகுதிப் பொருள் விசுதி தார் - மார்பின் மாலை, போலும்: அசை சாரலினிருந்து வந்து, தெளி - தெளிவு; தெளிந்த துளி, தேமா. எழுவாய், தேமா உதிர்க்கும்)

இறைவி இறைவன் இரண்டும் ஒன்றுகித்
தாயாய்த் தந்தையாய்ச் சத்தியும் சிவனுமாய்
உள்ளொளியாகி உலகெலாம் திகழும்.

— பாரதிபாரி.

காட்டுக் கல்வி

— பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை —

“வீரனும் இளைஞரும் வெறிபொழில் களிள்வாய்
ஈரமொடு நெறதரு முனிவர ரிடைபோய்ச்
சேர்பொழுது அணிநகர் துறுகுவர்.....”

வீரன்—ஸ்ரீராமன். இளைஞர்—தம்பிமார். நான்கேறும் நாட்காலையில் இராமனுந் தம்பிமாரும் நகரத்துக்கு அப்பால் காட்டுக்குப் புறத்தேயுள்ள காட்டுக்குப் போய், அங்கே இயற்கையாயமைந்த சோலைகளிலுள்ள ஆசிரமங்களில் வசிக்கின்ற வசிட்டராதி முனிவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து, அவர்களின் போதனைகளைக் கேட்கும் முறையிற் கேட்டு, படிக்கும் முறையிற் படித்துவிட்டு, மரணக்காலத்தில் தமது மாணிக்கைக்கு மீண்டு வருவார்கள்.

வசிட்டர் குலகுரு. வில் வித்தைமையும் வசிட்டரிடமே பயின்றான் ஸ்ரீராமன்.

ஸ்ரீலங்காவில் முதலான் யுத்தத்திலேயே நிராயுதபாணியாயினான் இருபதுகை இராவணன். அவனது பரிதாப நிலையைக் கண்டமாத்திரத்தில், தன் மனை யானைக் கவர்ந்து சிறை வைத்திருக்கிறான் என்பதையும் மறந்து, யுத்த தரிமம் மேலிட்டு, வில் நாணை தளர்த்தி,

“இன்று போய்ப் போர்க்கு
நாளை வா”

என்று திருவாய் மலர்ந்து, தன் பாணநுதியில் தங்கியிருந்த அவனுயிரை அவனுக்கே வள்ளன்மை செய்து, ‘வசிட்டரின் மாணவன் இவன்’ என்று உலகைக் கொண்டாட, யுத்தமுனையில் வீரசிவரத்தில் பெருவள்ளையப் பிரகாசித்தான் ஸ்ரீராமன்.

காட்டுக் கல்வி பயன் செய்தவாறு!

*

*

*

கடிகிரீவன் மனைவியைப் பறிகொடுத்தவன். தன் உயிரையும் பறிகொடாமல், தமையனான வாலியினின்றும் பாதுகாத்தருளிக என்று ஸ்ரீராமனைச் சரணடைந்தான். இராமன் அபயமளித்தான். அக்கணமே யுத்த தரும வீரசிவரமான இராமபாணம், மறைவினிருந்து புறப்பட்டு வரலியின் மார்பை ஊடுருவியது.

மகா வீரனான வரலி மார்பைத் துண்டிக்கும் அம்பை வலிதிற்பற்றி இழுத்து-யாரி விட்ட பாணம் என்று பார்த்தான். ராம நாமந் தோன்றியது. அதனை உச்சரித்துக்கொண்டே, “சூரிய குலமும் தருமத்தை இழந்ததா” என்று வாய் குழறிற்று. அம்பு வந்த திக்கைக் கண்டான் நோக்கின. இராமன் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியாய்க் காட்சியளித்தான்.

“கண்ணுற்றுள் வாலி நீலக்
கருமுகில் கமலம் பூத்து
மண்ணுற்று வரிவி லேந்தி
வருவதே போலும் மாலை”

அதே சமயம், வாயிலிருந்து,

“நிள் சரமலால் பிறிது வேறுளதரோ தருமம்.”

“ஆவிபோம் வேலைவாய் அறிவுதந் தருளினாய்”

என்றென்றே வரரீத்கைகள் பிரவாகித்தன.

* * *

ஸ்ரீராமனுக்கு ஆசிரமம் படிப்பு முற்றுப்பெற்ற காலத்தில், விசுவாமித்திரர் பரீக்ஷை நடத்தினார். ‘தாடகைக்கு விடு பாணம்’ என்றார் அவர்.

“பெண்ணென மனத்திடை
பெருந்தகை நினைந்தாள்.” கை கூகியது.

“ஈறில் நல்லறம் பார்த்திசைத்தேன்
ஆறிநின்றது அறனன்று” என்றார் பரீக்ஷகர்.

இராம பாணம், “கல்லாப் புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள்” போலத் தாடகையின் மார்பை ஊடுருவி அப்பாற் பாய்ந்தது.

“ஐய,
நின்னுரை வேதம் எனக்கொடு
செய்கையன்றே அறஞ்செய்யுமாறு”

என்று, தான் சற்றே தாமதித்ததற்கு மன்னிப்புக் கேட்டான் ஸ்ரீராமன்.

‘அறனன்று’ என்பதை, அறன் + நன்று என்றும் பிரிக்கலாம்.

அவ்வாறு பிரித்து, இராமனைத் தேறுதல் செய்து ஆசி வழங்கினார் பரீக்ஷகர்.

ஆகவே, வாலியின் வாழ்த்துக்கும், விசுவாமித்திரரின் ஆசிக்கும் பாத்திரம் ஆனான் ஸ்ரீராமன்.

காட்டுக் கல்வி இருந்தவாறு!

* * *

மகாபாரத காலத்திலும் காட்டுக் கல்வி பற்றிக் கேள்விப்படுகின்றோம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் குசேலரும் சாந்திப முனிவருக்குப் பணிவிடை செய்து ஒருங்கு கல்வி பயின்றவர்கள்.

குசேலர் மணியின் தூண்டுதலால், மகாராஜாவான கண்ணனிடம் ஏதோ பெறும்படி பேரய், கொண்டுபோன அவலையுங் கொடுத்துவிட்டு, ஒன்றுங் கேளாமலே மீண்டதும், எல்லாம் அறிந்த கண்ணன் அட்ட ஐகவரியங்களை அளித்ததும்,

காட்டுக் கல்வியின் பெறு பேறே!

* * *

மகாபாரத காலத்திலேதானே மற்றொரு புறத்தில், கலியின் வரவை ஞாபகப்படுத்துவது போலி, காட்டுக் கல்வி, மெல்ல மெல்ல, நாட்டிலுள்ள நிலைகளைப் பள்ளிகளையுடிக் கடந்து, நகரத்தை நோக்குவதாயிற்று.

‘துரியோதன இராஜகுமாரர் நூற்றுவர், காட்டுக்குக் கால் வலிக்க நடந்து படிப்பதா’ என்ற கேள்வி எழுந்தது.

துரோணர் அரண்மனைக்கு அழைக்கப்பட்டார். பள்ளித் தோழனான பாஞ்சாலனும் நேர்ந்த அவமானமும் பழிவாங்கும் மனப்பான்மையும் துரோணரை நகரத்திற்கு ஈர்த்துவிட்டன. குடும்பத்தடன் வந்து சேர்ந்தார்.

உண்டியும் உறையுளும் அரண்மனையில் அமைந்தன. ஆசிரமக் கல்வியில் மாணவருக்கும் அங்கேதானே உணவு கிடைத்தது. மாணவரில் ஆசிரியர் தங்குவதில்லை. கலியின் வலியால் துரோணரின் வாழ்வு தலைதடுமாறியது.

நூற்றுவர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் பாடம் நடந்தது.

பாடஞ் சொல்லுந் காலந் தொடக்கம் யுத்தமுனையில் மறையும் வரை துரோணருக்குத் துரியோதனன் நடாத்திய பாடங்கன் சொல்லுந் தரமல்ல.

அருச்சுனனுக்கு விசேஷ வில் வித்தை நடக்கிறதென்று அடிக்கடி குறை கூறுவான் துரியோதனன். இங்கே உணவு அங்கே அன்பு என்றுங் கூறுவான். “பிராமணர் கூலிக்கு மாரடிக்கிறார் செவ்வனே போர் புரிகின்றரில்லை” யென்றும் முறுமுறுத்தான் அந்தப்பாவி.

துரோணரின் மனத்துயர் சுடர்விட்டுடொரிந்தது. அது, நூற்றுவரில் விகர்ணன் தவிர, துரியோதனன் உள்ளிட்ட மற்றையோரை, நகரை இழந்து நரகை ஆளும் நிலையை வருவித்தது.

நகரக் கல்வியின் மாண்பு இருந்தவாறு!

* * *

தம்மைத் தெய்வமென மதித்த ஏகலைவன் என்ற வேடனுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டு துரோணர் காட்டிலேதானே வாழ்ந்திருப்பாராயின், இராமனுக்கு ஒரு சூகன்போலத் துரோணருக்கு ஓர் ஏகலைவன் கிடைத்திருப்பான்.

நாம் கற்கும் கல்வி, பெறுகின்ற பயிற்சி
மனித இளத்தினை வளர்ப்பவையாய் அமைதல் வேண்டும்.
— மகாத்மா காந்தி.

சிவசக்தி

— பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி —

இறைவனது அருளாற்றலுக்கு சக்தி என்று பெயரிட்டனர் சைவமக்கள். வேண்டுவார் வேண்டுவதை சந்து, அவரவர்க்கருளும் திறம்பற்றி அவ்வப்பொருள் கள் தோறும் வைத்து வேற வேற பெயரால் அழைத்த வழிபட்டனர். வீரமும், செல்வமும் ஞானமும் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன. இம்மூன்றை யும் மூன்று நிலைகளிலே நின்று தருபவள் பராசக்தி. அவள் உலகுக்கெல்லாம் அன்னை, உயிர்களைப் பாவிக்கும் தயாபரி; அஞ்சினோர்க்குத் தஞ்சம் கொடுக்கும் அருள்மாதா. இத்தெய்வத்தைச் சிறப்பாகப் பூசிக்கும் நாட்கள் நவராத்திரி தினங்களாகும்.

“தன்விலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தரும் சக்தி
பிள்ளமிலான் எங்கள் பிரான்”

என்பர் உமாபதிசுவம். எனவே, எமக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலே பிரதி திதியாக நின்று எம்மை இயக்கி இறைவன்பால் சேர்ப்பிப்பவள் தேவி. தில்லைக் கரட்கியும் இவ்வுண்மையே காட்டுகிறது. தில்லைம்பலவனின் எல்லையில்லாக் கூத்தை எல்லா உயிர்களும் கண்டு கண்ப்பது அரிது. இவ்வுண்மையை உணர்ந்த விவசாயியம்மை, நானே உயிர்களின் பிரதிநிதியாய் நின்று கூத்தைக் காண்கி ஞள். பால் குடிக்கின்ற குழந்தைக்கு நோய்வந்தாக, தான் மருந்துண்டு பிள்ளை யைக் காப்பாற்றுகிஞள் தாய். அதேபோலத் திருக்கூத்தைக் கண்டு மன நோயை நீக்க ஆற்றவில்லாத உயிர்களுக்காகத் தான் கண்டு அருள் நக்குபவள் அன்னை பராசக்தி.

பாலுண் குழவி பசங்குடர் பொழுதென
நோயுண் மருந்து தானுண்டாங்கு
மன்னுயிர்த் தொகுதிக்கு இள்ளருள் கிடைப்ப
வைய மீன்றளித்த தெய்வக் கற்பின்
அருள் குல் கொண்ட வையரித் தடங்கண்
திருமாண் சாயல் திருந்திழை காண
சிற்சபை பொவியத் திருநடம்புரியும்
அற்புதக் கூத்த”

எனினும் பாடலில் இக்கருத்தை நாம் காணுகிறோம்

நன்மையைத் தரும் ஆற்றல் அனைத்தையும் சிவசக்தி என்கிறோம். சிவம் எனப்பதற்கு நன்மை என்பது பொருள். சிவசக்தி எனப்பது நிலைதன் ஆற்றலாகும். அடக்கல், அனைத்தல், ஞானம் கொடுத்தல் எல்லாம் அவ்வாற்றலின் செயல்களாகும். எழுநூறு மந்திரங்கள் அடங்கிய “சப்தசக்தி” என்ற தேவி மகாத்மிவத்தில் தேவியின் மூன்று நிலைகள் பேசப்படுகின்றன. அவற்றிற்கு முறையே மகாகாளி, மகாலட்சுமி, மகாசரஸ்வதி மூவரும் தேவதைகளாக அமைகின்றன. இவ்வண்ணயர்தம் பேரருளைப் பெறுவதற்கு எல்லா நாட்களும் எல்லாப் பொழுதுகளும் உரியனவாயினும், புரட்டாதித் திங்கள் வளர்பிறைத் தொடக்கநாள் முதல் ஒன்பது நாட்களிலும் அமைந்த முன்னிரவு நேரம் சிறந்ததாகும். இந்நாட்களில் நாடெங்கும் இல்லங்களிலும் திருக்கோவில்களிலும் அம்மையைப் பல்வேறு வடிவங்களில் அலங்கரித்துப் பெருவிழா வெடுத்திதுச் சிறப்புச் செய்வர். இவ்வகையில் நாமும் வழிபட்டு உய்தியடைவோமாக.

வையம் துரகம் மதகரி மாமகுடம் சிவிகை
பெய்யும் களகம் பெருவிலை யாரம் பிறைமுடித்த
ஐயன் திருமனைபாள் அடித்தாமரைக்கு அன்புமுன்பு
செய்யும் தவமுடையாருக்கு உளவாகிய சின்னங்களே.

கல்வியும் கலைகளும்

— கலாநிதி க. கைலாசபதி —

கல்வித் தெய்வமான கலைகளுக்கு விழா எடுக்கும் வேளையில், நமது கல்வியைப் பற்றியும் கலைகளைப் பற்றியும் சிந்தித்தல் பொருத்தமாகும். காலத்துக்குக் காலம் கல்விக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்படுவதுண்டு. மனித உணர்ச்சிகளைப் பண்படுத்துவதில் கலைகள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. இன்று கல்வித் தத்துவம் புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்று வருகிறது. கலைகள் கல்வியின் இன்றியமையாக் கூறுகளாய்க் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒரு சமுதாயத்தில் வாழும் மக்கள் தமது கலைகள் மறுமலர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று விரும்பினால், அதற்குத் தக்க காரணம் இருந்தல் வேண்டும். பயனற்றது எதையும் மனித சமுதாயம் செய்வதில்லை. எனவே, கலைகளின் பயனை என்ன என்னும் கேள்வியை முதலில் எழுப்புதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

கலைகளின் பிறப்பையும் வளர்ச்சியையும் நுணுகி ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவை மனிதனுக்கும் அவனைச் சுற்றியுள்ள சூழலுக்குமிடையே ஓர் இசைவை ஏற்படுத்துகின்ற கருவி என்பது தெரியவரும். எல்லோரும் ஒப்ப முடிந்த உண்மை இது.

மனிதனுடைய அன்றாடன்ற வாழ்க்கையினின்றும் பிறக்கும் கலைகள் பின்னர் தம்மைப்படைத்த மனிதனையே பாதிக்குமளவிற்கு வலிமையும் ஆற்றலும் பெற்றுவிடுகின்றன. வாழ்க்கைக்கும் கலைக்கு மிடையேயுள்ள இந்த அடிப்படை யுண்மையினிருந்துதான், சமுதாயத்தில் வளர்ச்சியை — மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் முக்கியமான சக்திகளே கலைகள் முன்னிறகின்றன என்ற கலாதத்துவ உண்மை தோன்றுகிறது. அடிப்படையில் கல்விக்கும் இவ்வுண்மை பொருந்தும்.

பல்வாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறான். அவனுடைய வளர்ச்சிக் கதிக்கேற்பக் கலைகளும் இயங்கி வந்துள்ளன. இயற்கைச் சக்திகளுடனும், சமுதாய நியதிகளுடனும் ஒபாது போராடி வாழ்ந்துவரும் மனிதனுக்கு வாழ்க்கை விளையாட்டல்ல; வெறும் பொழுது போக்கல்ல. அதைப்போலவே மனித வாழ்க்கையினின்றும் பிறந்த கலைகளும் சேவலம், போதைபூட்டும் பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களல்ல. கலைகளைப்பற்றிய இவ்வுண்மையை நாம் நன்குணராதல் வேண்டும்.

வரலாற்று முறையில் நோக்கினால் இதன் உண்மை தெளிவாகும். பண்டைத் தமிழகத்தில் — சங்ககாலத்தில் பலவகைக் கூத்து இருந்தன. குரவைக் கூத்து, வெறியாடல் முதலியன சமயச்சடங்குபற்றி எழுந்தவை. முருகனுல் ஏற்படும் வருத்தத்தைப் போக்குவதற்குப் பெண்கள் குரவைக் கூத்தாடினர். துணங்கைக்கூத்து என்பது போரிக்களத்தில் வெற்றிக்களிப்பில் ஆடப்பட்டதாகும். இவையாவும் ஏதோ ஒரு சிலர் ஆட, மற்றையோர் 'பார்த்து'ச் சுவைத்த கலைகள் அகில. யாவரும் நேரடியாகப் பங்கு பற்றிய ஆடல்களாகும். பின்னர் சைவ நாயன்மார் வாழ்ந்து தமிழகத்தில் பக்திப் பெருக்கு வழிந்தோடிய

பல்லவர் காலத்தில், மக்கள் வழிபடுவதற்காகக் கோயில்கள் எழுந்தன; கோயில் கலைச் சிற்பமும் ஓவியமும் அணிசெய்தன; இசைவாணரும் நடனக்கலைஞரும் இக்கோயில்களைப் பற்றி வாழ்ந்தனர். நாடெங்கும் பாட்டும் ஆடலும் சிறந்து விளங்கின. மக்கள் வளர்த்த கலைகள் அவை. அங்கெல்லாம் கலைகள் ஏதோ மக்கள் பொருட்காட்சி பார்ப்பதுபோல நூதனப் பொருளாக அமைந்திருக்கவில்லை. மக்களுடைய அன்றாடன்ற வாழ்க்கையுடன் இணைந்திருந்தன. மக்கள் கலைகளை வளர்க்கக் கலைகள் மக்களை, அவர்தம் உள்பண்பை வளர்த்தன. வாழ்க்கைக்கும் கலைகளுக்குமுள்ள நெருங்கிய பிணைப்பை இவ்வளர்ச்சி உணர்த்துகிறது.

எனினும், பிற்பட்ட காலத்தில் தமிழர் சமுதாயத்தில் வீழ்ச்சியும் தாழ்ச்சியும் ஏற்பட்டகாலத்தில், 'கலை கலைக்காகவே' என்றும் 'கலை ஒரு பொழுது போக்குச் சாதனம்' என்றும் 'கலாரசனை உயர்ந்தோர் மாட்டேயுள்ளது' என்றும் சில போலிக் கருத்துக்கள் வேருன்றின. அதன்கூட, கலைகள் கடையிற் பொருள்கள் வேண்டுவதுபோலப் பெறப்படும் 'சரக்கு' என்ற தப்பெண்ணம் நிலவலாயிற்று. இந்நிலையிலேதான் இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் — ஏன் தமிழகமெங்கணும் மக்களுள்ளனர். மக்கள் வாழ்க்கைக்கும் கலைகளுக்கும் எவ்வகையான தொடர்புமில்லை.

அரசியல் — பொருளாதார விழிப்புக் காரணமாக நமது சமுதாயம் மலர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று மக்கள் விழையும் காலத்திற் கலைகளின் மறுமலர்ச்சிமேற் கண் செல்வது இயல்பே. அத்தகைய வீரப்பமும் முயற்சிகளும் அவசியம் வரவேற்கத்தக்கனவே.

எனினும், நாம் நமது புதிய வீரப்பத்தையும் ஐலட்சியங்கனையுந் தகுந்த அத்திவாரத்தில் — அடிப்படைகளில் எழுப்புதல் அவசியமாகின்றது.

கலைகள் பற்றிய நமது கருத்துக்களைச் சீர் தூக்கிப் பார்த்து மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். கலைகள் புனிதமானவை, மர்மமானவை, உயர்ந்தோர்க்கு மட்டும் உரியவை என்ற வரண்ட தத்துவத்தை விட்டொழித்து, மக்கள் வாழ்வின் எல்லாத்துறைகளிலும் பிறக்கும் ஆக்க வேலைகளைக் கலையாக்க முன்வருதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் வளர்க்கவிரும்பும் — நம்மிடையே மறுமலர்ச்சியுண்டாக்க விழையும் — கலைகள் நிலையான வாழ்வைப் பெற்று விளங்கும்.

இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழும் நாம் நமது வாழ்க்கையின் தேவைகளின் மத்தியிலிருந்து கலைகளை வளர்த்தல் வேண்டும். அதற்கு லளித கலைகளை மட்டும் போற்றினால் போதாது, குடிசைத் தொழிலிலிருந்து கைத் தொழில்கள் வரை கலைப்பண்புடன் படைக்கப்படும் எத்தனையோ ஆக்கங்களுக்கும் நுண்கலைகளுடன் சமமதிப்புக் கொடுத்தல் அத்தியாவசியம். கலைஞன் ஒரு தொழிலாளி; தொழிலாளி ஒரு கலைஞன். தொழிலின்போது ஏற்படக்கூடிய சலிப்பிற்கும் பொழுதுபோக்கு முயற்சியின்போது எழக்கூடிய மன எழுச்சிக் குமுள்ள வேறுபாட்டைக் குறைத்து மனநிறைவை உண்டாக்கும் வகையில் சமுதாய வாழ்க்கை அமைதல் வேண்டும். பாரதி பாடினாள்,

“நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற் குழைத்தல்”

என்று. ஏதோ நான்கு நடனக் கச்சேரிகளையும் ஐந்தாறு இசையரங்குகளையும் ஒழுங்கு படுத்துவதால் நமது கலையுலகில் எவ்விதமான மறுமலர்ச்சியும் உண்

டாகிவிடரது. மக்களைக் கவர்ந்து, அவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் பயன் தருமளவிற்குக் கலைகள் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்றுல்தான் உண்மையாகக் கலை மறுமலர்ச்சி பெற்றுப் புதுவாழ்வு பெறும். கலை வேறு, நாம் வேறுக நின்று கலையை வளர்க்க முடியாது. தொழிலுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தல் கலைக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதாகும். கலைக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பு கலைஞர்களுக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பாகும். இத்தகைய எண்ணம் சிறுவயதிலிருந்தே மாண்புமிகர் மனதில் ஆழமாக வேருன்றும் வண்ணம் நமது கல்வித்திட்டமும் பாடநெறி களும் அமைதல் நன்று.

“செய்யுந் தொழிலே தெய்வம்”

என்று நமது காலத்துப் புரட்சிக் கவிஞன் ஒருவன் பாடினான்.

இக்காலத்திற்குத் தேவையான இவ்வுண்மையைப் பாரதியார் வெகு நுட்பமாக ஒரு கவிதையிற் பாடியுள்ளார். தொழில்களும் தொழில் செய்பவர்களுள் சிறப்புற்று வாழவேண்டுமென்பதை உணர்த்துவதற்காக லளித கலைகளையும் கைத்தொழில்களையும் ஒருங்கு சேர்த்துச் சரியானத்திலிருத்திப் பாடுகிறார்.

“காவியம் செய்வோம் நல்ல காடு வளர்ப்போம்
கலை வளர்ப்போம் கொல்வர் உலை வளர்ப்போம்
ஓவியம் செய்வோம் நல்ல ஊசிகள் செய்வோம்
உலகத் தொழிலனைத்தும் உவந்து செய்வோம்”

தமிழர் சமுதாயத்தின் நல்வாழ்விற்கு வழிகாட்டிய பாரதி பாடியுள்ள இவ்வடிகளை உணர்ந்து பார்த்தால் அரிய பல உண்மைகள் தோன்றும். சமுத்தவராகிய எமக்கும் இது பொருந்துவதே. பொருளாதாரச் சூனியத்திற் கலை செழிக்காது. வறுமையில் வாடுபவன் தொடர்ந்து அமரகாவியம் படைத்தல் இயலாது அதைப்போலவே சமுதாயமும் எல்லாத்துறைகளிலும் வளம் பெற்று வாழ்ந்தால்தான் அங்குக் கலைகள் வளரும். அதற்கு முதற்படியாக, ஓவியன் மட்டுமல்ல ஊசி செய்பவனும் சமுதாயத்தில் நிறைவுடன் வாழ வேண்டும்.

வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவாமல் குறுக்கே நிற்பது எதுவானாலும் கலை முதலான எந்தப் பெயரில் வந்து நின்றாலும் அழிந்துபோகும்.

— டாக்டர் மு. வரதராசன்.

ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு

— தா. முத்தையா (ஆத்மஜோதி, நாவலப்பிட்டி.) —

நூல்களில் கூறப்படும் கடவுள் வாழ்த்து இருவகைப்படும். புலவன் தான் வழிபடு கடவுளை வாழ்த்துதல் ஒருவகை எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற்ற கடவுளை வாழ்த்துதல் இன்னொருவகை. வள்ளுவர் கூறிய கடவுள் வாழ்த்து இருவகையையும் சேர்ந்ததாகும். வழிபடுகடவுளுக்கு வள்ளுவர் வாழ்த்துக் கூறினார் என்றால் எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்வர். ஏற்புடைக்கடவுளுக்கும் வாழ்த்துக் கூறினார் என்றால் சிறிது யோசிக்கப்படும்.

மக்களிடம் மூன்று குணங்கள் உண்டு. அவை சாத்வீகம், இராஜதம், தாமதம் என்பனவாகும். மூன்று குணங்களும் எல்லாரிடமும் உண்டு ஆயினும், ஏதாவது ஒரு குணம் ஒருவரிடத்து மிகுதியாகக் காணப்படும், அதிகமாக எந்தக்குணம் உள்ளதோ அக்குணத்தையே அவர் உடையவர் எனக் கூறுவது மரபு. இறைவன் முக்குணங்களையுங் கடந்தவன். இறைவன் அருள் வழிப்பட்டோர் சாத்வீக குணத்தையே மிகுதியும் உடையவராக விளங்குவர். இராமாயணத்தில் முக்குணங்களுக்கும் உதாரணபுருஷர்களாக மூவர் வருகின்றார்கள். சாத்வீககுணம் உடையவன் — விபீடணன். இராஜதகுணம் உடையவன் — இராவணன். தாமதகுணம் உடையவன் — சும்பகர்ணன். விபீடணன் கடவுள்வழி பரட்டோடு நல்லகுணங்கள் அமையப்பெற்றவன். இராவணன், உலகிற்கெல்லாம் தானே தலைவன் என்ற இறுமாப்பு அதாவது அகங்காரம் உடையவன். சும்பகர்ணன் பெருந்தீனிப்பிரியன்; நித்திரைப் பிரியன்.

மூன்று குணங்களுக்கும் உறுதிப்பொருள் மூன்றும் பொருத்தமானவை. சாத்வீககுணத்திற்கு அறமும் இராஜதகுணத்திற்குப் பொருளும் தாமதகுணத்திற்குச் சிற்றின்பமும் பொருத்தமானவை. இந்த மூன்று உறுதிப்பொருளையும் மூன்வைத்தே வள்ளுவர் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனக் குறளை முப்பாலாகப் பாகுபாடுசெய்தார். அறம், பொருள், இன்பம் என மூன்று உறுதிப்பொருட்டு அரி, அயன், அரன் என மூவராகிய சிவத்தோடு பொருத்தம் உண்டு என்பதை உணர்வோமாக. பிரமா, படைப்பவர். அது அறம்; விஷ்ணு காப்பவர். அது பொருள்; உருத்திரன் அழிப்பவர், அது இன்பம். உடலும் வினையும் அழியும்போதுதான் வீட்டின்பம் பெறமுடியும். சிவபரம் பொருளேதான் மூவருமாக விளங்குவது.

உறுதிப்பொருள் மூன்றையும் கூறப்புகுந்தவர் அம்மூவரையும் வாழ்த்த வேண்டியதுமுறையாகும். ஆனால் அம்மூவரும் சிவபரம்பொருளாகிய ஒருவரே எனத் தெளிந்தாராதவின் சிவத்திற்கு வாழ்த்துக்கூறினார். ஆகவே அவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுள் வாழ்த்தாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதை நுனித்துணர்வோமாக.

“மூவருக்கு முதற்பிறப்பு நின் முக்குணக் கடலென்று முன் சேவடிக்கணிப்புச் சென்னிகுவித்த செங்கை பிரிக்கிலார் பூவெடுத்தவர் சென்னி வைத்திடு போதமுற்றவரம்மை நின் காவலர்ப் பொதிதாளில் வைக்கவு மூவர்சென்னி களிக்குமே”

என்ற சங்கராச்சாரியார் வாக்கு இதற்கு உரம் ஊட்டுகின்றது.

அறத்துப்பாவில் தனி மனிதனுடைய ஒழுக்கத்தையும், பொருட்பாவில் சமுதாயத்தின் ஒழுக்கத்தையும், காமத்துப்பாவில் காதலர்களின் ஒழுக்கத்தையும் விரித்துரைக்கப்புகுந்த வள்ளுவர், எந்தநிலையிலுள்ளவர்க்கும் இன்றியமையாத ஒழுக்கம் கடவுளை வழிபடுவதானதின், அதனை முதலில் சொன்னார். வழிபாடு என்ற சொல்லுக்கு கடவுளின் வழியிலே நடத்தல் என்பது பொருள். எல்லாச் சமயங்களும் தத்தம் சமய நூல்களை வேதம் என்றே அழைக்கின்றன. அவை இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை என்ற நம்பிக்கையும் உண்டு. இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட வேதங்களை இறைவனருள் வழிப்பட்டோர் உபதேசித்தனர் என்ற நம்பிக்கையும் உண்டு.

உலகில் தோன்றிய நூல்களுள் முதன் முதல் தோன்றியது சமய நூல் என்பது எல்லாரும் ஒப்புக்கொண்ட முடிபாகும். சமய நூல்களைத் தவிர மற்றைய எல்லா நூல்களிலும் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம் ஏற்பட்டு வந்துள்ளதைக் கண்ணூரக காண்கின்றோம். ஆகவே, கடவுளும் சமயமும் மனிதனுக்கு இன்றியமையாததென்பது அறியக்கிடக்கின்றது. காரற்றம், தண்ணீரும், உணவும் மனித வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு அத்தியாவசியகமர கடவுளும் சமயமும் அவ்வளவு அத்தியாவசியமானவை. உருவத்தால் மனிதனாயினும் உணர்வால் மிருகமாகவே வாழ்கின்றான். மனிதவாசகப் பெருமான “வலங்குமனத்தாகி விமலா உனக்கு” என்று குறிப்பிடுகின்றார். விலங்கு மனத்தை மனிதமனமாக்குவதும், அவர் உணர்வை அன்பு, அருள் உணர்வாக்குவதும் சமயநெறிகளே. அலையும் மனத்தை அமைதி பெறச் செய்வது கடவுள் உணர்வே. ஆகவே தான் பண்டைய இலக்கிய ஆசிரியர்கள் எல்லாருமே கடவுள் வாழ்த்துக்குத் தமது நூலில் முக்கிய இடம் கொடுத்தனர்.

வள்ளுவர் மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றிலுமே வழிபாடு நடத்தவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தளக்குவமை இல்லாதாள் தாள்சேர்ந்தாற் கல்லால்
மளக்கவலை மாற்றல் அரிது.”

என்பதனால் மனத்தால் நினைப்பதையும்,

“இருள்சேர் இருக்கையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.”

என்பதனால் மொழியால் புகழ்தலையும்,

“கோள்தில் பொறியில் குணமில்வே எண்ணுத்தாள்
தானை வணங்காத் தலை.”

என்பதனால் உடம்பால் வணங்குதலையும் எடுத்துரைத்தார். மூன்று கரணங்களிலும் மனிதனுக்கு வாய்சிறத்தவின் அச்சிறப்புப்பற்றி அதற்குரிய செயலாக் கடவுள் வாழ்த்து என்று பெயர் வைத்தார்.

மனத்தால் தியானிப்பதற்கும், உடலால் வணங்குவதற்கும் கடவுளின் திருஉருவம் அவசியமாகின்றது. திருஉருவம் இல்லாத இடத்தும் வணக்கத்திற்குப் பயன்படுவன கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களாகும். கடவுளைக் காட்டும் கண்ணாடிகள் இரண்டு உள்ளன. ஒன்று கோயிலிலே உள்ள திருஉருவங்கள். அதேதது திருமுறைப் பாடல்கள்.

எக்ஸா எழுத்துக்களுக்கும் 'அ' என்ற எழுத்து மூலமாக இருப்பதுபோல இந்த உலகுக்கும் இதில் காணப்படும் எல்லைப் பொருள்களுக்கும் ஒரு முறை இருக்கவேண்டும். அந்த மூலத்தைத்தான் பகவான் அல்லது கடவுள் என்கிறோம். கடவுளைச் சுட்டிக்காட்ட எழுத்துக்களை உவமானமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதில் ஓர் அருமை தோன்றுகின்றது. என்னவெனில், இந்த நூல் எழுத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கருத்தை வெளியிட 'சொல்' வேண்டும். வெறும் வாய்ச்சொல் கேட்பவனுக்குத்தான் பயன்படும். சொல்லைச் சொன்னவன் இல்லாத இடத்திலும், இல்லாத காலத்திலும், பிறர் அறிந்து பயனடையும்படி செய்வதற்கு எழுத்துத்தான் வேண்டும். எழுத்துக்கள் அகரத்திலிருந்து ஆரம்பமாகின்றன. 'அ' என்ற எழுத்திலிருந்து புறப்பட்ட மஹ எழுத்துக்களும் சேர்ந்ததிலிருந்து அந்த நூலும் இதிலுள்ள எண்ணிறந்த கருத்துக்களும் விரிந்திருக்கின்றன.

எழுத்தைக் கொண்டு எழுதினவன் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். அதேபோல உலகத்தைக் கொண்டு அதை உண்டாக்கினவன் எண்ணவேண்டும். தமிழ் எழுத்திற்கே ஆற்றி வடமொழி, சிங்களம், ஆங்கிலம், பாளி முதலாய் மொழிகளுக்கும் 'அ' கரம் முதலாதல் நோக்கி எழுத்தெல்லாம் என்றார். ஆதிபகவன் என்பது ஆதிசக்தியை உடைய பகவன் எனும் பொருள் உடையது.

நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற் பிறத்தவான் அகரம் சிறப்புடையது. ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வானன்றி அயற்கை உணர்வான் முற்று முணர்தலாலும் பெறப்படுகின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தால் கரணப்படாத கடவுட்கு உணமை கூற வேண்டுதலின் 'ஆதிபகவன் முதற்றே' என உலகின் மேல் வைத்துக் கூறினார். கண்ணன் கிதையில், "எழுத்துக்களில் அகரமாகின்றேன் யான்" என்று கூறியுள்ளார். "பகவனே ஈசன் மாயோன்பங்கபன் சினனே புத்தன்" என்பது திசுண்டி. 'சிவமெனும் பொருளுமாதி சத்தியொந் சேரி நெததொழிலும் வல்லதாம்" என்ற கூற்றின்படி ஆதிசக்தி சிவத்திற்கே உரித்தாதல் காண்க.

"சீர்கொளிறை யொன்றுண்டத் தெய்வநீ யென்ருப்பாற்
சோர்விலடை யாற்றொளிந்தோம் சோமேசா — ஓர்ல்
அகரமுதல எழுத்தெல்லா மாதி
பகவன முதற்றே யுலகு"

என்பது சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாவாகும்.

எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடையன
அதுபோல் உலகமும் ஆதிபகவனை முதலாக உடையது.

— திருவள்ளுவர்.

கலைமகள் வழிபாடு

இர. சிவலிங்கம்

தொன்று தொட்டு நாம் கடைப்பிடித்து வரும் பண்பாட்டுப் பழக்கங்
களுள் கலைமகள் வழிபாடு, காலத்திற்கேற்ற பொலிவோடு இன்றும் சுடர்விடு
கிறது. ஓர் இனத்தின் தொன்மையையும், பண்பாட்டையும் தலக்கத் துணைபுரி
வன அவ்வினத்தினது அழியாப் பாரம்பரியங்களாகும். சைவமக்களின் ஆழ்ந்த
பண்பாடுகளில் ஒன்று வாழ்க்கை அனைத்தையுமே ஒருவகை வழிபாடாகக் கொண்
டதாகும். பொழுத்தல்லாம் சிவசிந்தனையோடு செயற்பட வேண்டும் என்பது
மரபு. இவ்வாறு தனி மனித வாழ்க்கையில் தூய்மையையும், தெய்வீகத்தையும்
வலியுறுத்தும் நமது சமயம், பொது வாழ்விலும் அதனையே வலியுறுத்துகிறது.
தொண்டு மனப்பான்மையையும், தொழுதல் மனப்பான்மையையும் அது வளர்க்
கிறது. சமுதாய வாழ்விற்கு அடிப்படையான சில சக்திகளை தெய்வீகமாக உருவ
கப்படுத்தி வழிபடும் முறைமை நமக்கே உரிய சிறப்பாக அமைகிறது. நம்மைப்
பண்பாட்டு வழியிலும், உய்யும் நெறியிலும் இட்டுச் செல்வது கல்வியாகும்.
ஆண்டு தோறும் கல்வியின் அவசியத்தை அனைவருக்கும் அறிவுறுத்து மாறு
அமைந்துவிட்ட பண்பாட்டுப் பழக்கம்தான் கலைமகள் வழிபாடு. தெய்வீகம்,
உருவகம் இவை இரண்டும் நமது பண்பாட்டின் அடிப்படைச் சிறப்புகள். இவை
இரண்டையும் இணைத்தெழுந்த எண்ணற்ற வழிபாடுகளில் தவறாது பேணப்படு
வது கலைமகள் வழிபாடாகும். இதனது தொன்மைபற்றிப் பலர் கூறியுள்ளார்
கள் ஆதலின், இவ்வழிபாட்டின் மங்காப் புதுமையையும், பொலிவையும் பற்றி
இங்கு காண்போம்.

கல்வி என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. அது ஒவ்வொருவரினதும்
உரிமை. இக்கருத்து மிக அண்மிய காலத்திற்குரியது. பண்டைய நாகரீகக்
விடையே கல்வி, மேட்டுக் குடியினரின் ஆலங்காரப் பொருளாகவே இருந்த
வந்ததென்பது மேலை நாட்டவர் கருத்து. ஆனால் கல்வியைக் கலைமகளாக்கி,
அவளின் அணுகிரகம் அனைவருக்கும் பொதுவானதாகப் பண்டு தொடர்டே, கருதி
வந்தவர்களை நமது முன்னோர்கள். கல்வியின் பொதுமை எங்கள் பண்
பாட்டு வழிவந்தது என்பதைப் பறைசாற்றுவது கலைமகள் வழிபாடு.
கல்விக்கு மிக அத்தியாவசியமானது ஒழுக்கம், இறையருள், சுயமுயற்சி
ஆகியவைவாம். இதனை இன்றும் வலியுறுத்துவது கலைமகள் வழிபாடு. தெய்
வத்தை அணுகுவதுபோல கல்வியை அணுகவேண்டும். அதில் ஆழ்ந்து முழுக
வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அது முழுப்பயனையும் தரும் என்று இன்றும் எழுத்
துரைப்பது கலைமகள் வழிபாடு. கல்வி ஆற்றலைத் தருகிறது. ஆனால், அது
முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்—பயன்படுத்தப்படாத கல்வி பாழ்பட்ட
கல்வி ஆகிவிடும். கல்வியைப் பயன்படுத்த வாய்ப்புகள் வேண்டும். அந்த
வாய்ப்புகளை வழங்குவது இறையருள் என்பது நமது முன்னோரது நம்பிக்கை.
அதனால்தான் கலைமகள் வழிபாட்டின்போது “வாணி, வரந்தருவாய்”, என
வழுத்துகிறோம்.

கல்வி வாழ்நாள் முழுவதும் பயிலப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அதனால்தான்
ஆண்டுதோறும் அது கலைமகள் வழிபாட்டின்மூலம் நினைவுறுத்தப்படுகிறது.

கல்வி தொழிலுக்கும், கலைகளுக்கும் ஆதாரமானது. அதனூடாகத், கலைமகள் வழிபாட்டின்போது, ஏடு, எழுதுகோல், தொழிற்கருவிகள், வளைபொருட்கள், கைப்பொருட்கள், கலைப்பொருட்கள் அனைத்தையும் கொலுவைத்துத் தொழுகிறோம். தொழிலைப் போற்றாதல் இன்றைய புதுக்கொள்கையல்ல. அது நமது பண்டைய மரபு.

இன்று சிலர் 'பாடசாலைகள் அவசியமற்றவை, பரீட்சை தேவையற்றது' என்றெல்லாம் புதுக்கருத்துக்களைப் பரப்பி வருகின்றனர். ஆனால், கலைமகள் வழிபாட்டின் உள்ளார்ந்த கருத்து, கல்வி கற்கும் நிலையங்கள் ஆலயங்கள் போன்று இலங்கவேண்டும். அங்கு தூய்மையும், தெரிவும் துலங்க வேண்டும். பரீட்சை யின் வெற்றியைவிடத் திறமையின் முகிழ்ப்பே கல்வியின் இலக்கு என்பதைப் பறைசாற்றி நிற்கிறது. கல்வி என்பது பாடசாலையில் மட்டுமல்ல, பணி மனை களிலும், இல்லங்களிலும் நிகழ்வது என்பதை நிரூபிக்கவே இல்லங்களிலும், அலுவலகங்களிலும், ஆலைகளிலும் கலைமகள் வழிபாடு நிகழ்த்தப்படுகிறது. கல்வியின் முழுமைக்கு, எண்ணும், எழுத்தும் மட்டுமின்றி இசை, பரதம், போன்ற இன்கலைத்திறனும் அவசியமாகிறது. இதனைப் பிரதிபலிக்குமாறு இசை நிகழ்ச்சிகளும், பரத நிகழ்ச்சிகளும் கலைமகள் வழிபாட்டோடு இணைத்து நிகழ்த்தப்பெறுகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு நோக்குமிடத்து ஒழுக்கம், இறை உன்பு, திறமை, தொழிலறிவு, கலைப்பண்பு, பொதுமை அனைத்தும் இணைந்த கல்வி முறையே பன்னுகுதொட்டு பரவவேண்டிய ஒன்றென்பதை உலகுக்கு ஆண்டுதோறும் அறிவுறுத்தும் நிகழ்ச்சியாகக் கலைமகள் வழிபாடு, நமது பண்டைய பாட்டில் மீள்கிறது எனக் கொள்வதில் ஐயத்திற்கிடமுண்டோ?

அறிவின் எதிரில் அறியாமை தலை வணங்குகிறது.

— பிசேட்டேசு.

வழிபாடு

கல்வி அமைச்சரின் கலைமகள் விழா

குழு நடனம்

தனி நடனம்

அருட்சக்தி

— வித்துவான் இ. திருநாவுக்கரசு —

அருளது சக்தியாகும் அரன்தனக்கு
அருளை யின்றித் தெருள் சிவமில்லை
அந்தச் சிவமின்றிச் சக்தி இல்லை என்பது

சிவஞான சித்தியார். சிவனருளே சக்தியாகும். புரம்பொருள் அருளோடு கூடியது எங்கு அருளில்லையோ அங்கு சிவமில்லை. அதாவது எங்கு சிற்சக்தி இல்லையோ அங்குச் சிவமில்லை. இதன் தெளிபொருள் சிவத்தை ஒழிந்து யாதொன்றுமில்லை. ஆகவே சக்தியின்றி எப்பொருளுமே இல்லை. 'அவனை அகன்று எங்கின்றும்' என்பது திருவருட்பயன் வாக்கு.

இச்சிவசக்தி ஐக்கிய சொரூபமே சகல ஒளிப் பிரபஞ்சங்களும், சகல பொருட் பிரபஞ்சங்களும் என்பதனை அபிராமி யந்தாதி ஆசிரியர்

“சொல்லும் பொருளும் எனநடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே”

என வலியுறுத்தியுள்ளார். ஆண் - பெண் உலகப் பொருளென்றும், சிவத்தையும் சிவசக்தியையுமே பேதித்துக் கூறினாலும் அவை உபசாரமன்றி வேறன்று. மலர் சிவமானால் மணம் அதன் சக்தி. மணி சிவமானால் ஒளி அதன் சக்தி. சூரியன் சிவமானால் ஒளிக்கதிர்கள் அதன் சக்தி. மலரின்றி மணமில்லை. மணியின்றி ஒளியில்லை. சூரியனின்றி ஒளிக்கிரணங்களில்லை. மதியின்றி அமிர்தகிரணங்களில்லை. அவற்றைப் போலவே சிவமின்றிச் சக்தியில்லை ஆகவே சகல உயிர், உயிரில் பொருள்களும் சிவமயம் என்றால் யாவும் சிற்சக்தி மயமன்றி வேறில்லை.

இதனையே பீடிகையாகக் கொண்டால் நாவலர் பெருமான் வாக்காகிய உலகத்துக்குக் கருத்தா சிவனே என்பதும், பஞ்சகிருத்திய நிர்ந்தனமாக அநவரத தாண்டவமூர்த்தியாகிய சிவன் 'சொரூப நிலை நீங்கித் தடத்த நிலையில் ஐந்தொழில் களையும். தனது சக்தியாகிய வல்லமையைக் கொண்டியற்றுகிறார்' என்பதும் தெளியவாகும். இதனையே,

“பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்தவண்ணம்

காத்தவளே பின்கரந்தவளே” — என ஐந்தொழில் நிகழ்த்தும் உலக காரணியாக அம்பிகை விளங்குகின்றார் என அபிராமியந்தாதி குறிப்பிடுகின்றது. அருவ நிலையில் சக்தி சிவமும் சக்தியுமாகி நாதப்பிரமமும் பிந்து தத்துவமுமாகி நின்ற பிரமம் ஐந்தொழில் நிகழ்த்தும் நிலையில் சதாசிவன்; மனோன்மணியாகியும், மகேஸ்வரன் மகேசை ஆகியும், உருத்திரன் உமை ஆகியும், திருமால் மகாலக்ஷ்மி ஆகியும், பிரம்மா சரஸ்வதி ஆகியும் முறையே அருளல், மறைத்தல், அழித்தல், அளித்தல், படைத்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களையும் நிகழ்த்துதல் ஆன்மாக்களிடம் கொண்ட அருளே காரணம் என்பதைத் “தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தரும் சக்தி. 'பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” என உமாபதி சிவம் வலியுறுத்துகிறார். இதனைச் சித்தியார்,

“எத்திறம் நின்றான் ஈசன்” என மொழியும்.
 அத்திறம் அவனும் நிற்பாள்” என மொழியும்.
 இவற்றில் சிருஷ்டி, திதி, சம்மாரம் — ஆகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் இயற்றும் சக்திகளை ஆரணி, ரோதயத்திரி, ஜனனி என மூன்று சக்திகளாக உபசரிப்பர். மேலும் ஐந்தொழில்களுக்கும் உரிய சக்திகளைப் பஞ்ச சக்திகள் எனவும், ஆன்மாக்கள் அறிவிற் கலந்து மூலாதாரத்தில் இருந்து தோன்றும் குண்டலினி சக்தி இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை நாடி வாயி லாகப், புருவங்களுக்கு மத்திய ஸ்தானத்திலிருந்து பிரஹ்மரந்திரம் வரை சஞ்சாரம் செய்விக்கும் நவசக்திகளான இந்து, ரோதினி, நாத, நாதாந்த சக்தி, வியாபினி, வமனா, உன்மனி அல்லது மனோன்மணி, ‘மகாபிந்து’ எனப்படும் சக்தி பேதங்களு மாயமைந்த ஆதிசக்தி ஒன்றேயன்றி வேறல்ல.

குறித்த சக்தியின் நவந்தரு பேதங்களையும் இச்சா சக்தி, ஞான சக்தி, கிரியா சக்தி என வகைப்படுத்திக் காஞ்சிபுரத்தில் தழுவக்குழைந்த சிவனோடு கூடிய காமாட்சி தேவியை இச்சா சக்தி என்றும், தரிசிக்க முத்திதரும் காசி விஸ்வநாதரோடபின்ன மான விசாலாட்சி தேவியை ஞானசக்தியாகவும், வெள்ளியம்பலம் மேய அழகிய சொக்கநாதரோடு கூடிய மீனாட்சியம்மையை கிரியா சக்தியாகவும் கூறும் மரபும் உண்டு.

ஆன்மாக்களாகிய நாம் சிவத்தை அடைவதற்கும் “அவனருளே கண்ணாகக் காணல் வேண்டும்” இங்கு அருள் என்பதன் பொருள் சக்தியே. ஆன்மாக்களை ஆணவப் பிண்ப்பிலிருந்து நீக்கி, அம்மூலமலத்தைக் கழுவி, அன்பரோடு மருவச் செய்து, நம்மைப் “பேதித்து வளர்த்தெடுக்கும் அப்பெய்வளை” சக்தியே. இதனைத் திருமூல நாயனார்,

அருளில் பிறந்தீட்டு அருளில் வளர்ந்தீட்டு

அருளில் அழிந்திளைப் பாறி மறைந்தீட்டு

அருளான ஆனந்தத் தாடிமுது ஊட்டி

அருளால் என்றந்தி அகம் புகுந்தானே — எனத் திருமந்திரத்தில்

மொழிகின்றார். அதாவது ஜனனி சக்தி (அருள்) யால் பிறந்து, ரோதயத்திரி (சக்தி) (அருள்) யால் வளர்ந்து, ஆரணி சக்தி (அருள்) யால் சங்கரித்து, மகேசை சக்தி (அருள்) யால் மறைந்தீட்டு, மனோன்மணி சக்தி (அருள்) யால் ஆனந்தப் பேர முதுண்டு அருளலைச் செய்த அச்சக்தி (அருள்) யால் இறைவன் உள்ளக் கோயிலி னுள்ளே புகுந்து கொண்டான் என்பது.

குறித்த நவசக்திகளையும் முறையே உணர்ந்து சரியைத் தொண்டினால் அருள் பெற்றுக் கிரியைத் தொண்டினால் மயல் தீர்ந்து யோகத்தினால் நவசக்திகளையும் அறிவின கண்ணை கண்டு மெய்ஞ்ஞான வீடான அருட்பேற்றை அடைதல் சாலும் என்பதனைச் சோபான முறையிற் கண்ட அபிராமிப் பட்டர் தான் கண்ட அநுபவா தித இன்பத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“வெளிநின்ற நின்றிருமேனியைப் பார்த்தென் விழியுநெஞ்சங் களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்டதில்லை, கருத்தினுள்ளே தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றதென்ன திருவுளமோ ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேளிஉறைபவளே”.

இப்பாசுரத்தில் தான் உள்ளக்கிழியில் உருவெழுதி, அச்சக்திக்கே தனது உயிரை ஆவணம் செய்திட்டுத் தான் அதுவாய் நின்ற தரத்தினைக் கண்டனுபவித்தவாறு நாமும் அறிந்துய்ய எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இதிலிருந்து சக்திக்குரிய யந்திரம் ஒளிமயமான நவகோணங்கள் உடையது என்பதும், அந்த ஒன்பது கோணங்களிலும் நவசக்தியின் சாந்ந்தியம் உண்டென்றும், அச்சக்திகளைக் காணும் பேறும் அடைதல் அத்திருவருளே (சக்தி) யே துணையாகக் காணவேண்டியதொன்று என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடிமுடி தேடிய காலத்துத் தோன்றிய விஸ்வ ரூபமான சோதிப்பிழம்பு சக்தியே என்பதும், அவ்வுருக் குறைந்து திருவண்ணாமலையினதளவாய் நின்று அடியவர்க்கருள் வழங்க நின்றதென்பதும் போலவே, அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய அச்சிற்சக்தியே அநுக்கிரகம் செய்யும் முறையில் கருங்கித் தூர்க்கை, இலட்சுமி, சரஸ்வதி என்ற சக்திகளாக ஒன்பது இரவுகள் கன்னி மாசத்தில் வழிபடும் நாளே நவராத்திரி என வழங்கலாயிற்று. சக்திக்குரிய காலம் இரவு ஆதலின் இரவிலே நவராத்திரி கொண்டாடப்படுகின்றது. மேலும், மனித ஆண்டில் ஒன்று தேவர் ஆண்டில் ஒரு நாளாகும். ஆகவே தேவர்களுக்கு எமது உத்தராயண காலம் பகற்பொழுதாகவும், தெஷுணயன காலம் இராப்பொழுதாகவும் கணிக்கப்படும். 'தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்' என்னும் பழமொழி இதனை வலியுறுத்துகிறது. தைபிறக்க உத்தராயண காலம் தொடங்கும் அக்காலம் சிவ வழிபாட்டுக்குரிய காலமாகும். மார்கழித் திருவாதிரை நன்னாளில் வரும் நடேசர் ஆர்த்திரா தரிசனம் முதல் ஆனி உத்திர தரிசன காலம் வரை சிவ வழிபாட்டுக்குகந்த காலமாகும்.

ஆனி உத்திர தரிசனத்தின்மேல் வரும் காலம் மார்கழி வரை தெஷுணயன காலமாகும். இக்காலம் தேவர்களுக்கு இரவு காலமாகும். இதில் கன்னித்திங்களாகிய புரட்டாதி மாதம் நடுச்சாமம் ஆகும். தேவியை வழிபாடு செய்ய உகந்த வேளை இவ்விரவு நிசிவேளையாகும். இதனால் புரட்டாதி அமாவாசை கழிந்த பிரதமை முதல் ஒன்பது தினங்களில் முதல் மூன்று தினங்கள் தூர்க்கா தேவியை நினைந்து வீரம், உடல் உறுதி வேண்டி வழிபட்டும், நடு மூன்று நாட்களிலும் செல்வம், புகழ், அழகு, பிணியின்மை, வசிகரம் வேண்டி மகாலட்சுமியையும், எல்லாச் செல்வங்களிலும் மேலானதாக விளங்கும் கல்வியாகிய விழுச்செல்வம் பெறுதற்காக இறுதி மூன்று நாட்களில் சரஸ்வதி தேவியையும் வழிபாடாற்றிப் பெற்ற திருவருட்பலன் கொண்டு மறுதினம் விஜயதசமி— வெற்றியான பத்தாம் நாள் அன்னி, வாழை வெட்டு விழாவெடுத்தும், அட்சராரம்பம், பூமிப்பிரவேசம், வித்தியாரம்பம் மூதலான சுபகருமங்களைத் தொடங்கியும் அம்பிகையை வழிபடும் மரபு பல நூரூண்டுகளாகத் தமிழகத்தும், ஈழத்திலும் மரபாக வந்துள்ளது.

குடியரசு நாடாயுயர்ந்த ஸ்ரீ லங்கா தேசத்தில் கல்விக்கு ஆணை மங்கலம் செலுத்தும் கல்வியமைச்சு சமயக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது, அகில உலகப் புகழுக்கும் காரணமாயிற்று. அதிலும் சிறப்பாகக் கல்வி அமைச்சில் சகல சமய சுதந்திரங்களையும் பேணிக்காத்து மரபு தவறாது கல்வி அமைச்சு இந்து மதக் காப்பாளராகக் கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளரான திரு. இ. பாஸ்கர விங்கம் புரவலராகவும், பாரம்பரிய கல்வி வளர்த்த பரம்பரையில் வந்த தனி

கைப் புராண உரை ஆசிரியரான மகா வித்துவான் அம்பிகைபாகர் பேரனும் இயற்
 றமிழாசிரியர் அ. க. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை குமாரரும் ஆகிய திரு. வை. அநவரத
 விநாயகமூர்த்தி துணைத் தலைவருமாக அமர்ந்து செயலாற்றும் இந்து மன்றம்
 இன்று "ஏகாதசந்தன்னில் எக்கோளும் நிகரில்லை என நிற்கவே" என்ற வில்லி
 புத்தாரர் வாக்கின்படி சிறந்து விளங்கும் பதினேராம் ஆண்டில் இலாபத்தான
 மான பதினேராமிடத்தில் இச்சமய நூல் வெளியிடும் பெரும்பணி புரியவுழைத்து
 வருதலும், விசேடமாகச் 'சக்தி'க்குரிய பிரசுரம் வெளியிட முனைந்தமையும் குறித்து
 இறும்பூது அடைவதுடன் மேலும் இவர்கள் சமயப்பணி சிறந்தோங்கக் காரணமான
 அச்சிற்சக்தியின் பாதகமலங்களை இதயபூர்வமாக வாழ்த்தி வழங்குகின்றேன்.

— சுபமங்களம் —

மணியே மணியினொளியே யொளிநு மணிபுனைந்த
 அணியே யணியு மணிக்கழ கேஅனு காதவர்க்குப்
 பணியே பிணிக்குமருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
 பணியேன் ஒருவரை நின்பத்மபாதம் பணிந்தபின்னே.

—அபிராமி அந்தாதி

மணி வாக்கு

அபிராமியின் கடைக்கண்கள், செல்வம் தரும், கல்வி தரும்
 ஒருநாளும் தளர்வறியா மனம்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 இனத்தொடு எல்லா நலமும் தரும்.

—அபிராமிப்பட்டர்

அம்பிகை சிவமூர்த்தி

செ. தனபாலசிங்கம் B. A. (Lond.)

உதவித் தொழில் ஆணையாளர்

அண்டங்கள் அனைத்தும் சிவசக்தி மயமாக இருக்கின்றன. பிரபஞ்சம் மாயா சக்தியின் சொரூபம். உலகத்தைப்பற்றிய உண்மையை விளக்குவது மாயை. மாயை என்னும் பதத்தைச் சூனியம், பொய், மித்தை என்று தப்பாகப் பொருள் படுத்தக்கூடாது. ஜகத் என்பதன் பொருள் மாறுபடும் தன்மையுடையது என்பதாகும். எப்போதும் உருமாறிக் கொண்டிருப்பதால் குறிப்பிட்ட ஒரு வடிவம் நிலைத்ததாக இருக்க முடியாது. வடிவம் மாறி அமைகின்றபோது, பெயரும் மாறி அமைகின்றது. ஆகவே, நாம் ரூபங்கள் மித்தையே அன்றி ரூபங்களை எடுக்க வல்ல அந்தச் சக்தி மித்தையும் அன்று; சூனியம் அன்று; பொய்யும் அன்று. அந்தச் சக்தி சிவத்தைச் சார்ந்த சிவசக்தியாகும். சிவத்தைச் சக்தி விளக்குகின்றது. சக்திக்குச் சிவம் ஆதாரமாகின்றது. சிவம் இல்லாவிட்டால் சக்தியே இல்லை. எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவரும் நிற்பாள். சக்தியின் அருளினாலேயே உயிர்கள் சிவத்தை அறியவும் அடையவும் முடியும். சக்தியின் அருள் தோய்ந்த அளவிலே தான் சிவத்தின் அருள் கிடைக்கும். இதனையே சித்தாந்த நூல்கள் சக்திநிபாதம் என்று பேசுகின்றன.

சந்நிதிபாதத்தை - எம்பெருமாட்டியின் அருட்பொழிவை மாணிக்கவாசகர் திருவெம்பாவையிலே தேனினும் இனிக்கச் சொல்கின்றார். நம்மை அடிமையாக உடைய பெருமாட்டியினின்றும் பிரிதலில்லாத எம்பெருமானுடைய அன்பர்க்கு அம்மை திருவுளம் கொண்டு சுரந்து அருளும் இனிமை மிக்க அருட்பொலிவே போன்று மழை பொழிய வேண்டுமென்று மழை வேண்டி ஒரு திருவெம்பாவை எழுகின்றது. மார்கழி நீராடலின் பொதுப்பயன் நாடு செழிக்க மழைவேண்டிப் பேறுதல் தானே! அங்கே, சக்தியின் தொழிற்பாடும் ஏறுநடை - போடுகிறது.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெமை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொல்ந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

இத் திருப்பாட்டு மலபரிபாகம் வர இருவினை ஒப்பும் சக்திநிபாதமும் பெற்று இவைவன் திருவருளைக் கூடிப் பேரின்பம் அடைவதைப் பாடுகிறது. இவை எல்

லாம் சிவசக்தியால் நிகழ்வன என்பதையும் அன்னையின் அருள்மழை பாச வெப்பத்தை ஒழிக்கும் என்பதையும் சொல்லவந்த மணிவாசகப்பெருமான் சிவசக்தியின் அருட்பெருக்கை மழைக்கு உவமையாக்குவது சிந்தனைக்கு ஒரு சீரிய விருந்து அவளால் வந்த ஆக்கம் இவ்வாழ்க்கை எல்லாம் என்பதும் இத்திருப்பாட்டிலே தொனிக்கின்றது.

ஸௌந்தர்யலகரி.

ஸௌந்தர்யலகரியிலே சங்கரர் சக்தியின் அபாரசக்தியைப் பாடுகின்றார். தேவியின் திருவுருவங்களுக்கு அபயவரத முத்திரைகள் இருப்பதில்லை. இதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கத்தானே வேண்டும். காரணத்தை நான்காம் சுலோகத்திலே சொல்கின்றார்—“தாயே உன்னைத்தவிர ஏனைய தேவர்கள் எல்லோரும் அபய வரத முத்திரைகளைக் காட்டித் தத்தம் சக்திகளைப் பிரகடனப் படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், நீ ஒருத்தி மட்டும் அவ்வாறு அபிநயத்தின் மூலமாக உனது அபயப்பிரதானம், வரப்பிரதானம் இவற்றை வெளிப்படுத்தாது இருக்கின்றாய். ஏனெனில், பயத்திலிருந்து காப்பாற்றவும், வேண்டியதற்கு அதிகமாகவே பலனை அளிப்பதற்கும் காத்துக்கொண்டிருக்கும் சக்தி உன்னுடைய திருவடிகளிலேயே இருப்பதால், உன்னுடைய திருக்கைகளால் அந்தச் சக்தியைக் காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லையே!” என்று சங்கரர் அம்மையின் திருவடிகளின் அளப்பரிய சக்தியைப் பாடுகிறார். சங்கரரே சொல்வார். “பரமேஸ்வரனுக்கும் காரியங்களைச் செய்வதற்குத் தகுதியை அளிக்கும் பராசக்தி இவளேதான். ஆகையால், பிரம்மாவின் முத்திரையையும் வணங்கும் ஸ்ரீ சக்தியை வணங்கித் துதிக்கப் பூர்வமுணியம் வேண்டும். மங்களத்தைச் செய்யும் சிவசக்தி இல்லையேல் சங்கரனுக்கு அசைவதற்கும் இயலாது. பரப்பிரம்மத்துடன் இணைந்த பராசக்தியே, வேதத்தை அறிந்தவர்கள் உன்னையே பிரம்மாவின் பத்தினியான சரஸ்வதியாகவும், ஹரியினுடைய பத்தினியான இலக்குமியாகவும், சிவனுடைய பத்தினியான பார்வதியாகவும் கூறுகின்றார்கள். நீயே இம்மூவர்க்கும் அப்பாற்பட்டவளாய், இத்தகையவள் என்று வர்ணிக்க முடியாதவளாய், அடைதற்கு அரிய அளப்பரிய பெருமையுடையவளாய் மகாமாயை எனப்பட்டவளாய் அனைத்துலகையும் ஆட்டிவைக்கிறாய்.

அம்பிகை சிவமுர்த்தி :

இம்மாபெரும் சக்தியை அன்னையாக வழிபட்டு வருகின்றதொரு வழிபாட்டு முறை உலகு எங்கும் பரவிநின்றது. மொஹஞ்சதாரோ - ஹரப்பா என்ற இடங்களை அகழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்தபோது, தாய்க்கடவுள் வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் பல கிடந்ததாக அறிகின்றோம். சிந்து நதிக்கரை நாகரிகத்திலும் தாய்க்கடவுள் வழிபாடு சிறந்து விளங்கியது. எனவே, வேத வழிபாட்டுக்கும் முந்தியதாகவே இவ் வழிபாட்டைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது

உலகிலே அப்பெருமாட்டிக்குக் கோயில் எடுத்துக் கும்பிடுகிறார்கள்; திருவிழாக் காண்கிறார்கள். சக்கரத்தில் ஆவாகனம் செய்து உபாசனை செய்கின்றார்கள். அன்பர்கள் எப்படி எப்படியோ தங்கள் தங்கள் உள்ளங்களிலே அழகு ஒழுக எழுதிப்பார்த்து அவளைத் தரிசித்து இன்புறுகிறார்கள். அவளும் தன் தண்ணளியை எல்லோருக்கும் பொழிகின்றாள். அப்பெருமாட்டி துணையாகவும் தொழும் தெய்வமாகவும், தாயாகவும் இருக்கின்றாள். தாயின் வடிவம், தயை, தயையின் பிழம்பு தாய். இதை உணர்ந்தே அம்பிகையின் சகஸ்ரநாமம் எடுத்த எடுப்பிலே ஸ்ரீ மாதா என்று அவளைத் துதிக்கத் தொடங்குகிறது. அம்பிகையின் சாமர்த்தியங்கள் அளப்பவ. ஆனால் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாக நின்று நிலவுவது அம்மையின் அருள். அந்த அருளின் நிலையமே பெண்மைக் கோலத்தில் தாயாக நமக்குக் காட்சி தருகின்றது.

எல்லாப் பொருளும் அவளே. அஷ்டமா சித்திகளும் தெய்வமாகி விளங்குகின்ற பராசத்தியும், சக்தியைத் தம்மிடத்தே தழைக்கச் செய்த பரமசிவனும், முத்தி இன்பமும், முத்தியைப் பெறுவதற்கு உரியமூலமும், மூலமாகத் தோன்றி எழுந்த அறிவுமாகிய எல்லாமாக இருப்பவள் அவளே. அவள் அறிவினுக்குள்ளே இருந்து பாதுகாத்து வேண்டுவன தருகிறாள். அறம், பொருள், வீடு என்ற மூன்றையும் தருபவள் சிவன்; அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கையும் தருபவள் தேவி. அக்கினிக்குச் சூடு - சூரியனுக்கு ஒளி - சந்திரனுக்குத் தண் நிலவு எப்படியோ ஆவாள் அவள். சிவனுக்குத் தேவி எனவே, சிவனுடன் இணைந்திருக்கும் சக்தியை வழிபடுவோர் உறுதிப் பொருள் நான்கினையும் பெறுவர் என்பது சொல்லவேண்டியதில்லையே.

சித்தியும் சித்திரமும் தெய்வம் ஆகித் திகழும்பரா
சக்தியும் சத்திதழைக்கும் சிவமும் தவம்முயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும்வித் தாகிமுனைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளேபுரக்கும் புரத்தை அன்றே.

சமநிலை உள்ளம், பொதுமை நினைவு, உயர்ந்த குறிக்கோள் இறை உணர்வு முதலிய அருட் பண்புகளால் வளர்ந்த செந்தமிழ்ச் சைவச் செந்நெறிச் செல்வர்கள் சங்க காலத்துக்கு முன்னும் - பின்னும் அன்னையைச் சக்தி தழைக்கும் சிவமாக ஏத்திப் போற்றி இருக்கிறார்கள். "சக்தி இருந்தால் செய்; இல்லையானால் சிவமே என்று இரு" என்று நம்மவர் சொல்வதில் அரிய பெரிய தத்துவம் துள்ளி விளையாடுகிறது. மன்னுயிர், புவனம், ஏனைய மற்றுள பொருளுக்கு எல்லாம் அன்னையாய் உதவி, நாளும் அவற்றினை வளர்த்து நிற்கும் அம்பிகையே சிவமாக இருக்கிறாள். சிவமூர்த்தி என்று தானே லலிதா சகஸ்ரநாமம் பாடுகிறது. அம்பிகை சிவமூர்த்தி.

திரிசத்திக் கீர்த்தனைகள்

துர்க்காம்பிகே துணை நீயே தாயே

சாகம்: துர்க்கா.

தாளம்: ஆதி.

பல்லவி

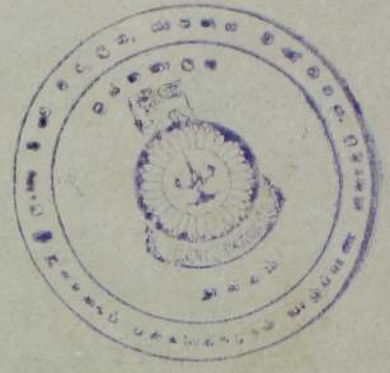
துர்க்காம்பிகே துணைநீயே தாயே
தூய திடவீரம் நீயே அருள்வாயே

அனுபல்லவி

நிர்த்யானந்த ரூபி நிமலிவிமலி சூலி
நிழலே கதிதாயே நித்ய கபாலமாலி

சரணம்

பதமே தருவாய்தாயே பாலித்திடுவாய் வீரம்
நிதமே சரணடைந்தேன் நீலியே நிற்பாதம்
சதமே மனத்திலநீயே தருவாயே நிறைதீரம்
வதமே ஐம்புலன்களைப் புரிவாயே நானுன்பாரம்.

மங்களம் அருள்வாய் மஹாலக்ஷ்மி

ராகம்: கல்யாணி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மங்களம் அருள்வாய் மஹாலக்ஷ்மி தாயே
பங்கஜப் பதமலர் பாரில் சரணடைந்தேன்

அனுபல்லவி

எங்கணும் இன்பமே இறைஞ்சிடும் தேவியே
சங்கரன் சோதரி சாரங்கன் நாயகி

சரணம்

செல்வமெல்லாம் அருளும் செந்திருவும் நீயே
நல்லதெல்லாம் நல்கும் நவதான்யலக்ஷ்மி தாயே
வல்லமை சேர்தனம் வழங்கியருள் வாயே
பல்வகைச் செல்வமும் பாரில் தருவாயே.

கல்விக் கலைப்பீடம் கனித்து 'அமரும் தாயே

ராகம்: ஸரஸ்வதி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

கல்விக்கலைப்பீடம் கனித்து அமரும் தாயே
செல்வியே கலைவாணி சேவடியருள் வாயே

அனுபல்லவி

எல்லையில்லாக் கலைக் கல்வி சுரந்தருள்வாய்
சொல்லை அருள்வடிவாய்ச் சொரிந்திடுவாய் தேவி

சுரணம்

வெள்ளைத்துகில் உடுத்து வெள்ளைக் கமலமதில்
வெள்ளை ஒதிமத்தில் வீற்றிருக்கும் தாயே
தெள்ளத் தெளிந்தஞானம் அள்ளித்தருவாய் அம்மா
உள்ளமதிலே கல்வி ஒளித்தீபமேற்றும் தாயே.

இயற்றியவர் :

யாழ்ப்பாணம், என். வீரமணி ஐயர்

நவராத்திரித் தத்துவங்கள்

திரு. கி. லக்ஷ்மணன் அவர்கள்

வித்தியாதிபதி - கல்வி அமைச்சு

நவராத்திரி விழாவையொட்டிப்பாரத தேசத்திலே கூட இடம்பெறாத அளவு ஆர்வம் ஈழத்திலே அண்மைக் காலத்திலே காணப்படுவதும் அந்த ஆர்வமும் வருடாவருடம் அதிகரித்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்திலும், வேறு எல்லா இடங்களையும்விடத் தலைநகராகிய கொழும்பு மாநகரிலேயே நவராத்திரி விழாவுக்கு முக்கியத்துவம் அதிகரித்து வருகின்றது. முக்கியமான திணைக்களங்கள் பலவும் இந்த விழாவை மிகுந்த ஆர்வத்தோடும் அக்கறையோடும் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடி வருகின்றன. பெருந்தொகையான பணமும் சேகரிக்கப்பட்டுச் செலவிடப்படுகின்றது. இத்தகைய விழாக்களினால் நம்முடைய பாரம்பரியம், பண்பாடு ஆகியவற்றிலே ஈடுபாடும் இசை, நடனம் ஆகிய கலைகளை விருத்தி செய்வதற்குவாய்ப்பும் அதிகரித்து வருகின்றன என்பதும் உண்மையே.

ஆயினும், மக்கள் மத்தியிலே ஆழமான கருத்து மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் அவை அன்றாட வாழ்விலே தாக்கம் ஏற்படுத்துவதற்கும் எவ்வளவு தூரம் இவ்விழாக்கள் உதவுகின்றன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகும். நவராத்திரி காலங்களிலே நவராத்திரி தத்துவத்தை விளங்கப்படுத்துவதன் பொருட்டு வீரம், செல்வம், அறிவு ஆகிய மூன்றும் தெய்வமாக வழியடப்படுகின்றன என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுவதை நாம் கேட்கின்றோம். கேட்போருக்கு இவை என்ன கருத்துக்களை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதும் எவ்வளவு தூரம் அவர்களுடைய சிந்தனையிலே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதும் தெரியவில்லை. உண்மையிலே இந்தத் தத்துவங்கள் இன்னும் ஆழமாகச் சிந்திக்கப்பட வேண்டியவை, வீரம் என்னும்போது நாம் எத்தகைய வீரத்தைக் கருதுகின்றோம்? செல்வம் என்னும்போது நாம் எத்தகைய செல்வத்தைக் கருதுகின்றோம்? அறிவு என்னும்போது நாம் எத்தகைய அறிவைக் கருதுகின்றோம்? இவை மூன்றும் தெய்வமாகப் போற்றத்தக்கவை என்பதன் நோக்கம் என்ன? இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியவை.

வீரமென்னும் போது வெறும் தேகபலம் மட்டுமே கருதப்படுவதாகக் கொள்ளலாகாது. வெறும் தேகபலம் மிருகபலம் போன்றது. நமக்குப் பலம் இருந்தாலும் நம்மிலும் மெலியாரிடத்து அதனைக் காட்டுவது வீரமாகாது. எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தாம் கொண்ட இலட்சியத்திலிருந்து பிறழாமல் வாழக்கூடிய மனோபலமே உயர்ந்த வீரமாகும். 'பாதகம் செய்பவரைக் கண்டால் மோதி மிதித்திடடி பாப்பா' என்று பாரதி சொன்னதும் வீரத்துக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். கம்பராமாயணத்திலே இராவணனை இலகுவாகக் கொன்றொழிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்த போதும் இராமன் அங்ஙனம் செய்யாது "இன்று போய் நாளை வா" என அவனுக்கு அவகாசம் கொடுத்ததே உண்மையான வீரத்துக்குச் சிறந்த சான்றாகும். வீரம் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றது என்னும் போது எத்தகைய வீரம் புனிதமானது, போற்றத்தக்கது என்பவற்றை உணர்த்துவதற்கு இத்தகைய சான்றுகள் நமக்கு வழிகாட்டுவனவாகும்.

செல்வமென்னும்போது அது வீரத்தைப்போல எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதில் மட்டுன்றி அது எவ்வாறு தேடப்பட வேண்டும் என்பதிலும் அதன் சிறப்புத் தங்கியிருக்கின்றது. செல்வத்தை எத்தகைய குறுக்கு வழிகளினாலும் தேடிக்கொள்ளலாம்

பின்னர் அதில் ஒரு பாகத்தை நல்ல பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தினால் தேடிப் பொழுது செய்த பாஷங்கள் அகன்றுவிடும் எனச் சிலர் நினைப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. இதுதவறு பாவ வழிகளால் சேகரிக்கப்படும் செல்வம் செல்வமாகாது. அது போற்றுதற்குரியதுமாகாது. செல்வத்தைப் பற்றி இரண்டு கருத்துக்களைத் திருவள்ளுவர் மிக அருமையாக வற்புறுத்தி யிருப்பதை இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும்.

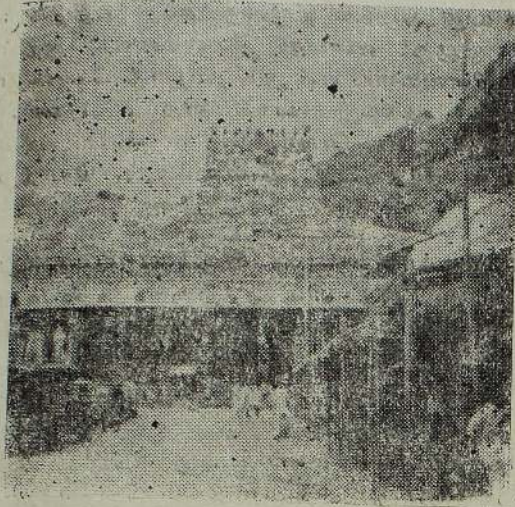
“ பழிஅஞ்சிப் பாத்தூ னுடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

பொருளைத் தேடும் பொழுது அதனைப்பழிக்கஞ்சித் தேட வேண்டும். நியாயமான வழிகளின் மூலமே தேடுதல் வேண்டும். அநியாயமான வழிகளாலே தேடுதலாகாது. தேடிய பொருளைத் தானும் தன் குடும்பமும் மட்டுமே அனுபவியாமல் அப்பொருளைப் பகிர்ந்து உண்ணல் வேண்டும், என்பதே வள்ளுவர் செல்வத்தைப் பற்றி நமக்குக் கூறும் அறிவுரை. குறுக்கு வழியால் வந்த செல்வத்தை நல்ல வழியிலே பயன்படுத்துவதும், நல்ல வழியால் வந்த செல்வத்தைப் பகிர்ந்து அனுபவியாமல் தான் மட்டுமே வைத்து உண்பதும் பொருந்தாது என்பதையே வள்ளுவர் இங்கு வற்புறுத்துகின்றார். செல்வத்தையொட்டிய இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் நாம் ஒவ்வொருவரும் மனத்தில் கொண்டு நம் அன்றாட வாழ்விலே எவ்வளவு தூரம் இவற்றைப் பின் பற்றுக்கின்றோம் என்பதைப் பொறுத்ததே நம் வாழ்வின் உயர்வாகும்.

அறிவை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம் ஒன்று உலகியல் அறிவு; மற்றது ஆத்மீக அறிவு. இரண்டு அறிவும் முக்கியமானவை. ஆயினும் ஆத்மீக அறிவே அடிப்படையானது. உலகியல் அறிவு பெரும்பாலும் சுகங்களை அனுபவிப்பதற்கும் மிகுவிப்பதற்குமே பயன்படுவது. இதனால் ஏற்படும் சுகங்களும் நிலையானவையல்ல. வாழ்க்கையிலே இன்பங்களையும் சுகங்களையும் மிகுவிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் அறிவும் அதன் மூலம் கண்டு பிடிக்கப்படும் நவீன சாதனங்களும் உண்மையிலே மக்களுடைய ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வல்லன வல்ல. அதற்கு மாறாக அவை ஆசைகளை மேலும் மேலும் வளர்க்கவே உதவுகின்றன. இதற்கு ஓர் உதாரணத்தைக் கூறலாம். எரியும் நெருப்பிலே நெய்யை ஊற்றினால் அந்த நெருப்பு அணையாமல் மேலும் சுவாலித்து எரியும். இதைப் போன்றதே புலன் நுகர்ச்சிகளுக்காக நாம் நம் அறிவைப் பயன்படுத்திக் கண்டு பிடிக்கும் புதிய சாதனங்களுமாகும் இவற்றால் ஆசைகள் வளருமேயொழிய ஆசைகள் தணியா. இவற்றை ஓரளவில் கட்டுப்படுத்தி மனதுக்கு நிறைவும் சாந்தமும் ஏற்படுத்தவல்லது ஆத்மீக அறிவு. எனவே அத்தகைய அறிவு புனிதமானது. உலக வாழ்வைச் சிறப்பாக்குவதற்கு நம் அறிவைப் பயன்படுத்தி ஆவன அனைத்தையும் செய்வது போலவே ஆத்மீக வாழ்வின் விருத்திக்கும் அறிவைப் பயன் படுத்துதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பூரணமான பலன் பல விதத்திலும் ஏற்பட இடமுண்டு.

தத்துவம் என்பது அதி உன்னதமான சங்கீதம்

— பிளேட்டோ

★

பரங்குன்றில் பன்னிருகைக் கோமான்

— வை. அநவரத விநாயகமூர்த்தி —

முருகன் அழகுத் தெய்வம்; கண்கண்ட தெய்வம். முருகன் என்றால் இளமையை உடையவன்; அழகுடையவன்; மணம் உடையவன்; தெய்வத்தன்மை உடையவன் என் நான்கு விதமாகப் பொருள் கொள்ளலாம். நம்முடைய அழகு, இளமை முதலியன என்றும் நிலைபெற்று நிற்பவையல்ல. அவை அழியும் தன்மை வாய்ந்தவை. ஆனால் முருகனது அழகு, இளமை முதலியனவோ என்றும் நிலைபெற்று நிற்பன.

முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும் முருகனை - குகன், கம்பிரமணியன் குமரன், கந்தன், வேலாயுதன், சண்முகன், கார்த்திகேயன், சரவணபவன், கடம்பன், காங்கேயன் எனப் பலவாரூகப் பக்தர்கள் போற்றி வழிபடுவார்கள். முருகன் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலங்களுட் சிறந்த ஆறுபடை வீடுகளைப் பற்றியும், அங்கு எழுந்தருளி நின்று அடியார்களுக்கு அருள் புரியும் சிறப்பையும் எடுத்துக் கூறுவது “திருமுருகாற்றுப்படை” என்னும் நூல். பிறவிப்பிணி போக்கும் பேரமிழ்தம் என்று இத் திருமுருகாற்றுப்படையைக் கூறலாம். முருகன் அருளை நாடி வருவோருக்கு வழிப்படுத்தும் சிறந்த நூலாக இது அமைந்துள்ளது. புலவராற்றுப்படையெனவும், முருகு எனவும் வழங்கப்பட்டு வரும் இப்பனுவல் 317 அடிகள் உள்ள ஆசிரியப்பாவால் நக்கீரரால் பாடப் பெற்றது. பத்துப் பாட்டு என்னும் நூலுக்குத் திருமுருகாற்றுப்படையே கடவுள் வாழ்த்தாக உள்ளது. பக்திரசம் ததும்பும் இப்பாமாலை இளமையும், அழகும் என்றும் நிறைந்து விளங்கும் முருகன்பால் வீடு பெறுவதற்குச் சமைந்தானோர் இரவலனை வீடு பெற்றான் ஒருவன் அக்கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தி அதற்குரிய வழிவகைகளை விளக்கிக் கூறுகின்றது.

ஆற்றுப்படை என்பது ஆறு + படை என்னும் இரு சொற்களும் யுணர்ந்து ஆற்றுப்படை என்று ஆகி வழியிற் செலுத்துதல் என்னும் பொருள்படும். ‘திரு

முருகாற்றுப்படை' என்னும் தொடர்மொழிக் கண்ணுள்ள 'திரு' என்பது திருக் கோயில், திருக்குளம் என வழக்கில் இருப்பது போல் திருவருட்சக்தி பதிதலைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் ஓர் மொழியாம். 'முருகு' என்பது இளமையைக் குறிக்கும் ஓர் பண்புச்சொல். அது, ஈண்டு அவ்விளமையை என்றும் தம்பாற் கொண்டு விளங்கும் முருகனுக்காயிற்று. ஆற்றுப்படை அகவற்பாவால் விநலி, பாணர், கூத்தர், பொருநர் ஆகிய நால்வருள் ஒருவர் பரிசு பெறப் போவாரைப் பரிசு பெற்று வருவார் ஆற்றிடைக்கண்டு தலைவன் கீர்த்தியும், கொடையும், கொற்றமும் சொல்வது.

திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைமாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்று தோருடல், பழமுதிர்சோலை என்னும் ஆறுபடை வீடுகளில் முதற்கண் நக்கீரரால் பாடப்பட்டது திருப்பரங்குன்றமே. திரு + பரன் + குன்றம் — திருப்பரங்குன்றம் என வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அழகிய பரம்பொருளை — இறைவனைக் கொண்ட மலை என்று பொருள்படும். மதுரைக்குத் தென்மேற்குப் பக்கமாக ஆறு மைல் தூரத்தில் திருப்பரங்குன்றம் இருக்கிறது. ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படையில் திருப்பரங்குன்றம் மதுரைக்கு மேற்கில் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது முருகவேள் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் தலமாதலோடு பரமசிவனுடைய தலங்களிலும் ஒன்றாகும். முருகவேளுக்கே சிறப்பாகவுள்ள மற்றத் தலங்களிலும் திருப்பரங்குன்றம் முருகனுக்கும், சிவனுக்கும் பொதுவாக உள்ளமை கருதியும் தம் நகருக்கு அருகில் உள்ளமை கருதியும் நக்கீரரால் முதற்கண் வைக்கப்பட்டது. அன்றியும் நக்கீரர் பூதத்தால் பரங்குன்றம் உள்ள குகையின் கண் சிறை வைக்கப்பட்டு, அக்குகையிலிருந்து முருகக்கடவுளைப் பாடத் தொடங்கின ராதலின் முதற்கண் அக்குகை பொருந்திய குன்றின் கண் எழுந்தருளியுள்ள கடவுளைப் பாடினாரென்று கொள்ளலாம்.

பண்டைத் தமிழர்கள் இயற்கை எழில் தாண்டவமாடும் மலையினையே இறைவன் திருக்கோலமாகக் கொண்டு வழிபடலாயினர். சிவலிங்க உருவிலே காட்சி யளிக்கும் இத்தலத்து மலையினைச் சிவமாகவே கருதி வழிபட்டால் தொல்வினைகள் எல்லாம் நம்மை விட்டுத் தொலைந்து போகும் என்று நற்றமிழ் வல்ல ஞான சம்பந்தர் பாடியுள்ளார்.

குன்றின் அடிவாரத்தில் முருகனது கோயில் உள்ளது. தெய்வயானையைத் திருமணம் செய்து கொண்டதும் இத்திருப்பரங்குன்றத்தில்தான். எனவே, முருகன் இங்கு மணவாளக் கோலத்துடன் காட்சி தருகிறார். தேவர்களுக்கு இடையருது துன்பம் விளைவித்த குரபத்மன் முதலிய அசுரர்களை அழித்து அவர்களது துயரைக் களைந்த முருகப்பெருமானுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் இந்திரன் தன் புதல்வியாகிய தெய்வயானையை முருகப்பெருமானுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தான் எனக் கம்புராணம் கூறுகிறது. பங்குனி உத்திர நன்னாளிலே இத்திருமணம் நிகழ்ந்ததாகக் கருதி இவ்விழாவைத் திருப்பரங்குன்றத்தில் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள்.

கடைச்சங்கப் புலவர் குழாத்துள் தலைமை பெற்றிருந்த நக்கீரர் ஒரு சமயம் தீர்த்தயாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டார். செல்லும் வழியில் குளம் ஒன்றில் நீராடி விட்டு அதன் கரையோரத்தில் உள்ள அரசமரத்தின் நிழலில் சிவவழிபாடு செய்து கொண்டிருந்தார். அந்நேரத்தில் அரசமரத்திலிருந்து ஓர் இலை அவருக்கு முன்னே

பாதி நீரிலும் பாதி கரையிலும் வீழ்ந்தது. நீரிலே வீழ்ந்த பாதி மீனும் கரையிலே வீழ்ந்த பாதி பறவையுமாகி மீன் பறவையை நீரின் இழுக்கப் பறவை மீனை நிலத்தினில் இழுத்தது. நக்கீரதேவர் அப்புதுமையைக் கண்டு மிகவும் வியப்படைந்தார். சிவவழிபாட்டிற்குத் தவறு உண்டாயிற்று. அவ்விடத்திலே சிவவழிபாட்டில் வழுவீனர்களாகிய தொழாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரை ஒரு மலைக் குகையினுள்ளே அடைத்து வைத்துக்கொண்டு மேலும் ஒருவனுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்த கரியபூதம் ஒன்று நக்கீரரைத் தூக்கிச் சென்று அக்குகையினுள்ளே அடைத்து ஆயிரவராக்கி தன் கொள்கைப்படி உண்ணுவதற்கு நீராடப் போயிற்று. முன் அடைபட்டிருந்தவர் எல்லோரும் நக்கீரரிடம் முறையிட்டார்கள். "இதுகாறும் உயிரோடிருந்த நாங்கள் இன்றைக்கு உம்மாலே இப்பூதத்துக்கு இரையாகும் காலம் நெருங்கி விட்டது" என்று அழுதார்கள். அடியார்களை ஆட்கொண்டருளும் முருகன் அருளை நாடினவன்றி இப்பூதத்தினின்றும் தப்பமுடியாது என்று உணர்ந்தார் நக்கீரதேவர். முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழவைப்போன் அல்லவா நமது குருநாதன் என்று நெஞ்சுகுகினார். பாமாலைக்கே வசப்படுவான் நமது பச்சைமயில் ஏறிவரும் பாலன் என்று பரவசமடைந்தார். திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் அருள் நூலையே பாடிவிட்டார். கருணையங்கடலாகிய முருகப்பெருமான் தமது திருக்கரத்தில் உள்ள வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி பூதத்தைக் கொன்று நக்கீரதேவர் உட்பட்ட ஆயிரவரையும் காத்தருளினார் என்பது கதை.

பரங்குன்றில் பன்னிருகைக் கோமானின் அருளை நக்கீரர் எவ்வாறு பெற்றார் என்னும் வரலாற்றை பகழிக்கூத்தர் தமது 'திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழில்,'

“ ஏர்கொண்ட பொய்கை தனில்நிற்கு மொரு பேரரசின்
 இலை கீழ் விழில் பறவையாம்
 இதுநிற்க நீர் விழில் கயலாம் இதன்றியோர்
 இலையங்கு மிங்குமாய்
 பார்கொண்ட பாதியும் பறவை தானாக அப்
 பாதியுஞ் சேலதாகப்
 பார்கொண்டிழுக்க அது நீர்கொண்டிழுக்கவிப்
 படிகண்ட ததிசயமென
 நீர்கொண்ட வாவிதனில் நிற்கு மொரு பேழ்வாய்
 நெடுமபூதம் அதுகொண்டுபோய்
 நீள்வரை யெடுத்ததன் கீழ்வைக்கும் அதுகண்டு
 நீதிநூல் மங்காமலே
 சீர்கொண்ட நக்கீரனைச் சிறை விடுத்தவா
 செங்கிரை யாடி யருளே
 திரையெறியும் அலைவாய் உகந்த வடிவேலனே
 செங்கிரை யாடி யருளே.

என நயம்படக் கூறியுள்ளார்.

இத் திருப்பரங்குன்றம் சங்க இலக்கியமான பரிபாடலிலும், மதுரைக்காஞ்சி, கலித்தொகை முதலிய நூல்களிலும் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. திருமணக் கோலத்தில் விளங்கும் குமாரப்பெருமான் திருப்பரங்குன்றத்தில் தன்னை வழிபடுவோரது வறுமையைப் போக்கி வளமெல்லாந் தருவதோடு நோயற்ற வாழ்வாகிய குறைவற்ற செல்வத்தையும் கொடுக்கின்றான்.

திருப்பரங்குன்றத்தின் சிறப்பைக் கூறவந்த நக்கீரர், ழுதலில் மதுரையைப் பற்றிப் பெருமைபடக் கூறுகிறார். சிற்றூர் ஓன்றைக் குறிப்பிடும்போது அதன் அருகே யுள்ள பேரூரை முதலில் சொல்லிப் பின்பு அதனைச் சொல்வது தொன்றுதொட்டு ஒரு மரபாக இருந்து வந்துள்ளது. அவ்வாறே நக்கீரரும் மாடமாரிகைகள் நிறைந்த மதுரைமாநகரின் அழகை வருணித்துவிட்டுப் பின்பு திருப்பரங்குன்றத்தின் புகழைக் கூறுகின்றார்.

இனி இத்திருமுருகாற்றுப்படையில் வீடு பெற்றானெருவன் வீடு பெறுவதற்குச் சமைந்த ஓர் இரவலனை முருகனிடத்து ஆற்றுப்படுத்திய விதம் புகழ்ந்து போற்றுதற் குரியது. இவ்வாற்றுப்படையுள் வீடு பெற்றானெருவன் அது பெர்தானே நோக்கி, “நீ வீடுபெறு கருதினையாயின் முருகனிடத்துச் செல்க என்றான் பெருதன் அம் முருகன் எங்கு எழுந்தருளியிருப்பான், அவன் இயல்பு என்னென்று கேட்க, அவனே பரங்குன்றில் உள்ளான் ஆறுமுகமும் பன்னிருகைகளும் உடையவன் என்றான். அப்பொழுது இரவலன் வீடு அருளுந் தன்மையுடையானே முருகன் என ஐயற்றான். “நீ ஐயுறேல், அவனே முத்தேவர்க்கும் அருள் புரிந்தவன். முப்பத்து மூவரும் பதி னெண் கணங்களும் தன்னை வழிபட நின்றான் ஆவினன் குடியில்” என்றான், அங்ஙன மாயின் எவ்வாறு அவனை வழிபட வேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு ஏரகத்தில் அந் தனர் வழிபடு முறைகளையும் அவர்கள் உச்சரிக்கும் ஆறெழுத்தாகிய “சடாட்சர” மந்திரத்தையும் உபதேசித்தான். மேலும் இரவலனுக்கு முருகனது இயல்புகளையும் அவனை வழிபடும் முறைகளையும் விரிவாக எடுத்துரைத்தான் வீடுபெற்றேன். அன் பனே; நீ கவலைபடையற்க, முருகனே முற்கூறிய இடங்களில் மட்டுமன்று, சீர்கெழு விழவு, மேவருநிலை, வெறியர் களன், காடு, “கனின்பெறு துருத்தி, கந்துடை நிலை முதலிய இன்னும் பலவிடங்களில் நீ எங்கு காணவிரும்புகின்றாயோ ஆண்டாண்டுக் காணப்படுவன் என்றும் குழுவியே! மைந்தரேறே! புலவரேறே என்று உனக்குத் தெரிந்த சொற்களால் அவனை வாயாரப் புகழ்ந்து துதிக்கலாம். தேவர்க்கு மட்டும் அருள் செய்பவன் அன்று, அவனே வேண்டுவார் வேண்டுவதை அருளும் வள்ளல். தன்னைத் தேடிவந்த யாவர்க்கும் நிச்சயம் அருள்புரிவான். நீ அவ்விடத்துச் செல்க என்று ஆற்றுப்படுத்தியவாறி” அருமையிலும் அருமையாம்.

திருப்பரங்குன்றில் அடியார்களுக்கு அருள்புரியும், வண்ணம் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் பன்னிருகைப் பெருமானது பாதார விந்தங்களைப் பக்தி சிரத் தையுடன் போற்றி இத்தெய்வப்பனுவலாகிய திருமுருகாற்றுப்படையை ஆசையுடன் அனுதினமும் பாராயணம் பண்ணுவோர்க்கு ஆண்டவன். ஆறுமுகப்பெருமான் திரு வருள் புரிவானென்பது ஆன்றோர் துணிபு.

“பரங்குன்றின் பன்னிருகைக் கோமானாள் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - சுருங்காம
லாசையா நெஞ்சே யணி முருகாற்றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டேபுகல்.

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற்றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினால் - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தானினத்த வெல்லாம் தரும்.”

Navarathri - A plan for Education

By E. Rathinam

Navarathri is celebrated to dedicate ourselves to wisdom, will and work. This dedication has to be affirmed every year so that our objective in life can be continuously purified and we can work for the glory of the Divine and Mankind.

Navarathri in itself is an attempt to bring together the different Hindu faiths within a Broad Faith. It is also an ingenious attempt to integrate various cults within Hinduism and gradually lead the inquiring mind to the Supreme

Navarathri means nine nights. The nine nights are equally divided into groups of three and each group is intended for the worship of the three Saktis namely Durga, Lakshmi, and Saraswathy, all different manifestations of the Mother Supreme. The tenth day, the victorious Tenth, is celebrated as a climax signifying the triumph of good over evil. Hindus usually observe this tenth day, Vijayadasami, as the most suitable day for initiating the young children into the mystery of the alphabets. Education has been given the highest place in the social set up of the Hindus, and it has always been considered as sure means to spiritual development. Education is considered to assure a second birth to man.

Question arises why of all the festivals Vijayadasami has been selected as the proper and auspicious day for education. If we reflect on this aspect we can realise that it has been planned to bring out the full potential of man. This festival is an indication of the vision the Hindus hold regarding Human excellence and the means to achieve it.

There is in man an innate urge to know the truth to be free and attain bliss. This quest is perennial and exponential. Our desolate condition, awareness of our finality, utter inability to comprehend the purpose of our life, a resolute belief in an underlying creative intelligence, all these have prompted our inner being to posit and belief in a Supreme, an Absolute. This urge itself is really the unfolding of the Divine in a very low key.

This absolute is the world-ground the source which generates the cosmic process. The cosmic process in action is the Sakti. The Absolute is Sivam. Sivam is the Free, immobile, immutable of the Upanishads. So when the ultimate source evolves the cosmos it is called Sakti. This Sakti in its first stage is Adi Sakti - (Para Sakti) Later according to its manifestations in the unfolding of the cosmos it is called Ichcha Sakti, Kiriya Sakti and Gnana Sakti. The whole cosmic process in its macro-level and micro-level has to integrate all these three aspects. Every soul reflects these three aspects. Man himself is divine. He is a particle of Siva Sakti. He is unaware of his potential. This alienation is the root cause of all other alienations (national: economic and individual). It is by energising his consciousness, man evolves and alienation nullified.

Now we will see what these Saktis represent. Many will think that these are mythological characters. True, to the extent they are anthropomorphic, they are mythological. But, they are symbols created by the full being in man. Just as word symbols signify simple objects and help communication, our myths do signify and communicate complex and emotive ideas. Myths are symbols of prelogical, subconscious realisation of truths. These symbols are for the inspiration of the believers and for the reflection of the beginners. Durga, Lakshmi and Saraswathy represent divine forces. Let it be emphasized here, that rationality arising from experimental sciences does not exhaust the whole range of epistemology. The reality cannot be grasped by a simple discipline of dialectics applicable to two variable relations and linear causal trains.

Parasakti is the undivided power, the outward manifestation of the Supreme. She is the universal Mother and the Absolute Power. Durga represents the will to power, the executive ability and the physical prowess. Lakshmi represents resourcefulness, beauty, economic power and wealth. Saraswathi represents knowledge, education, technical ability and wisdom.

Now if we compare these goddesses with the metaphysical concepts of Ichcha, Kiriya, Gnana Saktis we will note that they represent cosmic forces which are necessary for future evolution of the self. If there is no conscious will in man, if there is no driving power, no skill, no executive force, no technical skill, no artistic sensibility, man cannot achieve anything.

Purpose of education - the full development of man, a conscious direction of evolution - is to integrate these three faculties in man. He should be brought up to have a will of his own. Practical application and scientific knowledge

are necessary for the awakening and maintenance of the will. Will perseverance and resources are necessary to build up knowledge and wisdom. Knowledge and will are necessary for successful execution of work.

These potentials are within man. Education should not emphasize one aspect at the expense of the other. There should always be a balanced development; for man is not an isolated entity nor a single member of a dialectic. Matching thought, word and deed is Yoga; and education strives for it at all levels. Navarathri is an aid to remind this fact of integration and is really an approach in systems dynamics towards self-realisation.

It will be appropriate to quote the Chandogya upanishad here, and emphasize this aspect of education.

“ Yadeva Vidyaya Karoti sraddaya upanisada tadeva Viryavattaram bhavati. ” (1-1-10)

What is done through mastery of the know-how, through faith (in one self and ones cause) and through inner meditation - that alone becomes charged with the highest energy and becomes most effective.

Strength is life, weakness is death. Strength is felicity, life eternal immortal; weakness is constant strain and misery. Weakness is death. Let positive, strong helpful thoughts enter into your brains from very childhood.

- Swami Vivekananda

வெற்றி பெறுகின்றனர்

பேச்சுப் போட்டி

கனிட்ட பிரிவு :

- 1ம் இடம் : செல்வி ஷாமினி நடராஜா - கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி, இரத்தமலாளை
 2ம் இடம் : செல்வி கலாதேவி சுப்பிரமணியம் - நுகேகொபுதே, ம. வி.
 3ம் இடம் : செல்வி ஜெகந்நி கணபதிப்பிள்ளை - புனித அன்னம்மாள் ம. வி. வத்தளை

சிரேட்ட பிரிவு :

- 1ம் இடம் : செல்வன் க. சங்கர் - டி. எஸ். சேனாநாயக்கா வித்தியாலயம்
 2ம் இடம் : செல்வி நர்மலா துரைராஜ் - பரி. கிளேயர்ஸ் பெண் கள் ம. வி.
 3ம் இடம் : செல்வன் பொ. அம்பிகையா - விவேகானந்த ம. வி.

வாய்ப்பாட்டிசைப் போட்டி

கனிட்ட பிரிவு :

- 1ம் இடம் : செல்வன் சி. சுகுமாரன் - டி. எஸ். சேனாநாயக்கா வித்தியாலயம்
 2ம் இடம் : செல்வி கௌரி தர்மலிங்கம் - சைவமங்கையர் வித்தியாலயம்
 3ம் இடம் : செல்வி வாசுகி மயில்வாகனம் - புனித பிரிஜெட் கன்னியர் மடம்

சிரேட்ட பிரிவு :

- 1ம் இடம் : செல்வன் தி. சிவயோகராஜா - இந்துக் கல்லூரி, இரத்தமலாளை,
 2ம் இடம் : செல்வி பிரியதர்ஷினி திருநாதன் - புனித பிரிஜெட் கன்னியர் மடம்
 3ம் இடம் : செல்வி குணநாயகி குலசேகரம் - பரி. கிளேயர்ஸ் பெண் ம. வி.

குழு நடனம்

- 1ம் இடம் : சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம்
 2ம் இடம் : அர்ச். அன்னம்மாள் மகளிர் பாடசாலை - வத்தளை
 3ம் இடம் : உணுப்பிட்டி இந்து தமிழ் வித்தியாலயம் - வத்தளை

குழு நாடகம்

- 1ம் இடம் : புளுமண்டல் அ. த. க. பாடசாலை
 2ம் இடம் : கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி, இரத்தமலாளை
 3ம் இடம் : பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி

பரத நாட்டியம்

கனிட்ட பிரிவு :

- 1ம் இடம் : செல்வி சுபாஷினி வேலாயுதம் - புனித பிரிஜெட் கன்னியர் மடம்
 2ம் இடம் : செல்வி கீதாஞ்சலி குலேந்திரன் - " " "
 3ம் இடம் : செல்வி பிரமினா கணபதிப்பிள்ளை - " " "

சிரேட்ட பிரிவு :

- 1ம் இடம் : செல்வி மாலதி கதிர்காமத்தம்பி - பரி. கிளேயர்ஸ் பெண் ம. வி.
 2ம் இடம் : செல்வி மனோகரி சிவகுருநாதன் - சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம்
 3ம் இடம் : செல்வி சுகந்தினி சுப்பிரமணியம் - " " "

- * பிரகாசமான சலவைக்கும்
- * நீடித்த பாவனைக்கும்
- * தூய்மையான வெண்மைக்கும்

இலங்கை வீஞ்ஞான கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி
நிலையத்தால் பரீட்சித்து அங்கீகரிக்கப்
பட்ட டொலர் சவுக்கார வகைகள்

டொலர் சோப் இன்டஸ்ரீஸ்

46, சோண்டர்ஸ் வீதி

கொழும்பு-12

தொலைபேசி : 26854

கல்விச் செல்வி

கலைமணம் பரப்ப

எமது இனிய நல் வாழ்த்துக்கள்

கொழும்பு ஸ்ரூடியோஸ்

படப்பிடிப்பாளரும், படப்பிடிப்பு உபகரணங்கள்

விநியோகஸ்தரிகளும்

139, குமாரன் இரத்தினம் வீதி

கொழும்பு-2

தொலைபேசி : 32307

KAVITA ENTERPRISE
FOR
TEXTILES
AND
READYMADE GARMENTS
FOR
GENTS, LADIES & CHILDREN

SHOP ALWAYS AT
KAVITA ENTERPRISE
202, GALLE ROAD - BAMBALAPITIYA

உ
அன்பர்கள் எல்லோரும்
வீரம், செல்வம், கல்வி
யாவும் பெற்று சிறப்புடன் வாழ
தேவீ அருள்புரிவாராக

பி. எஸ்.
இரத்தினம் அன் கோ.
15, செட்டித்தெரு
(ஐந்துலாம்புச் சந்தி)
கொழும்பு-11

தேவியின் அருள்
எமது
வாடிக்கைகாரருக்கு
உரியதாகுக

ஹரன்

ஜுவல்லர்ஸ்

வடஇலங்கையின்
பிரபல நகை வியாபாரிகள்
50, கன்னாதிட்டி
யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி: 444
தந்தி: 'இரத்தினம்ஸ்'

நாடும் நாமும், நலமுற வேண்டுமானால்
 உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்களைக்
 கொள்வனவு செய்யக் காத்திருக்கும்,
 நம்பிக்கையும், நாணயமும் நிறைந்த
 மொத்த விற்பனையாளர்களான
 “மலைமகள் அன் கோ” வையே
 நாடுங்கள்.

★
மலைமகள் அன் கோ.

174, 4-ம் குறுக்குத் தெரு — கொழும்பு-11

தொலைபேசி இல. 2 4 3 6 4

- ★ சுனிதா
- ★ சோனி
- ★ ஹீகல்
- ★ சுனிதா பார் சோப்

மற்றும் பல சோப் வகைகளுக்கும்

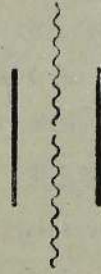

சுனிதா சோப் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

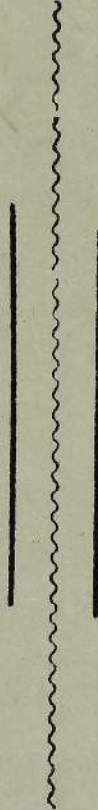
இல: 84, சோன்டர்ஸ் பிளேஸ்

கொழும்பு-12

Space Donated

By

Colombo Restaurant

77, Kasthurian Road
Jaffna

கல்னிச் செல்விக்கு

எமது

இதய பூர்வமான நல்வாழ்த்துக்கள்

ஹீசென் ஸ்டோர்ஸ்

HUSSAIN STORES

இல. 59, இரத்தினஜோதி சரவணமுத்து மாவத்தை

கொழும்பு-13

உரிமையாளர் : சி. இராசரத்தினம்

ALWAYS VISIT FOR RADIE & WATCHES

M/s SRI KRISHNA RADIO WORKS

34, Dr. SUBRAMANIAM ROAD

CHUNNAKAM.

REPAIRERS, IN RADIO, WATCHES
ELECTRICAL GOODS ETC.

LICENSED DEALERS IN RADIO
MANUFACTURERS OF RADIOS

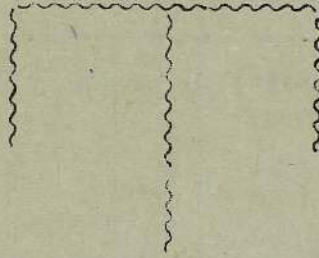
AGENTS FOR ROLANKA TRANSISTOR RADIO

லீரலில் வெளிவருகிறது

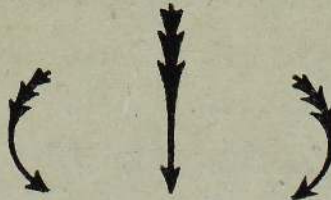
எமது மூன்றாவது வெளியீடு

முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும்
முருகன் பெருமையை விளக்கிக் கூறும்
உன்னத படைப்பு

நக்கீரர் அளித்த
நன்முருகாற்றுப் படை

கல்வி அமைச்சு இந்து மன்றம்
கொழும்பு-2

HOTEL NIPPON

ROOMS. RESTAURANT & BAR

SUKIYAKI AND TANDOORI

The Japanese Cuisine

The Indian Cuisine

A
UNIQUE
AT
NIPPON

FOR RESERVATIONS Phone : 31887

123, Kumaran Ratnam Road : Colombo-2

அழகிய பவுண் நகைகள்
தங்கப் பவுண் வைரங்கள்
ஆகியவற்றிற்கு

இரத்தின மாளிகை

— நகை வியாபாரம் —

57, கன்னாத்திட்டி

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி : 446

கல்வி அமைச்சின்
கலைமகன் விழா
சிறப்புற நடந்தேறவும்
“கல்விச் செல்வி”

எல்லோர் கைகளில் மிளிரவும்
எனது நல் வாழ்த்துக்கள்

கே. எம். மஜீத்

(படப் பிடிப்பாளர்)

54/9, மத்திய வீதி

கொழும்பு - 12

தாய்மையே தெய்வீகம் பவ்யுதாயிடி தேவியிடி PURITY IS DIVINITY

நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்குப் பெறுமதியானவை
 மில்க்வைற் தயாரிப்புக்களே
 மில்க்வைற் தயாரிப்புக்களுக்கு
 நீங்கள் கொடுக்கும் ஆதரவு நாட்டின் பொருளாதார
 வளர்ச்சிக்கு நீங்கள் கொடுக்கும் ஆதரவாகும்.

மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்

யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி : 7233

கிளை: 79, மெஜன்சர் வீதி, கொழும்பு - 12. தொலைபேசி: 36063

அண்ணா தயாரிப்புகள்

தரத்தில் சிறந்தவை! மக்கள் மனங்கவர்த்தவை!

- ★ அண்ணா கோப்பி
- ★ அண்ணா தேயிலை
- ★ அண்ணா பற்பொடி
- ★ நந்தி பற்பொடி
- ★ அண்ணா பத்திகள்
- ★ ஜெயந்தி பத்திகள்
- ★ கஜாணா பத்திகள்
- ★ புளும் டெல்கம் பவுடர்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்

வாங்குங்கள்!

பானியுங்கள் !!

பயனடையுங்கள் !!!

பயன்படுத்திய வெற்றுப் பைக்கற்றுக்களைக் கொடுத்துப்

பரிசுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

அண்ணா தொழிலகம், இணையீல்

தொலைபேசி : 7412 (யாழ்)

கிளை : இல. 4, நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்

With Best Compliments

from

v

Co-operative Society

Zahira College

KALMUNAI.

With Best Compliments

from

Kandy Stores

PANGURANA JUNCTION

SUNGAVIDA

BEST WISHES

TO

KALVI CHELVI

MARINA BAKERY

TEA ROOM

Main Street, Sainthamaruthu

KALMUNAI

BEST WISHES

TO

KALVI CHELVI

KAMAL JEWELLERY

Main Street

::

KALMUNAI

With the Best Compliments to

KALVI SELVI

OF

IV. I. D.

Subhas Hotel

JAFFNA

With the Best Compliments

of

Chellappah & Co.

4/1, Stanley Road :

Jaffna

கல்வி அமைச்சு - இந்து மன்றம்
நீடுழி வாழ்க

✽

கல்விச் செல்விக்கு

எமது

இதயங்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள்

கீதா கபே

21, றையிள் வீதி
கொழும்பு-2

கல்விச் செல்விக்கு

நல்வாழ்த்துக்கள்

வேல் முருகன் கபே

100, காலி வீதி
வெள்ளவத்தை

- ★ நவநாகரீக நங்கையர் விரும்பும் கண்கவர் சேலைகள்
- ★ மங்கையர் மேனியை அழகுபடுத்தும் வண்ணத் துணிகள்
- ★ ஆடவர் விரும்பும் சூட்டிங், சேர்ட்டிங் வகைகள்
- ★ கண்கவர் டிசைன்களில் 'றெடிமேட் உடுப்புக்கள்
- ★ அழகுக்கு அழகூட்டும் அலங்காரப் பொருட்கள்
- ★ கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கும் D. I., D. S. I.' பாட்டா, மின்ஸ் இலாஸ்ரோ பாதணிகள் என்பன.

நயமாகப் பெற நாணயமான இடம்

வாகினி ஸ்ரோர்ஸ்

150, மலே வீதி

கொழும்பு-2

WITH THE BEST COMPLIMENTS

from

RAVI STORES

133, Malay Street

COLOMBO-2

- ★ SEETHA BAR SOAP
- ★ SEETHA SOAP
- ★ CAPITAL SOAP
- ★ SWAN SOAP

Seetha Soap Manufacturers

88, Saunders Place : Colombo-12

Telephone : 29341

With the best compliments

of

DIAMOND HOUSE

244, GALLE ROAD : WELLAWATTE

Phone : 81919

நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்

விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து விழாவைச் சிறப்பித்த கல்வி அமைச்சர் செயலாளர் பிரேமதாச உடகம அவர்களுக்கும், மன்றக் காப்பாளரும், கல்வி அமைச்சு மேலதிகச் செயலாளருமாகிய திரு. இ. பாஸ்கரலிங்கம் அவர்களுக்கும்,

விழாவில் பரிசில்களை வழங்க முன்வந்த பரீட்சை ஆணையாளரும், பிரதி கல்வி மா அதிபதியுமாகிய பீ. பீ. இரத்தநாயக அவர்களுக்கும், மன்ற அழைப்பை ஏற்று இங்கு உரையாற்றிய கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்கள ஆணையாளர் டபிள்யூ. டி. சி. மஹாதந்தில அவர்களுக்கும், மன்ற அழைப்பை ஏற்று இங்கு உரையாற்றிய இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் திரு. க. கெ. நடராஜா அவர்களுக்கும்,

கல்வி அமைச்சைச் சேர்ந்த திணைக்களத் தலைவர்கட்கும் மற்றும் சகல உத்தியோகத்தர்கட்கும்,

இம்மன்றம் 19-9-76 ல் கொழும்பு ஈரோஸ் படமாளிகையில் நடத்திய நிதியுதவிக் காட்சிக்குப் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட பிரபல வர்த்தகரும், சிவதர்ம வள்ளலுமாகிய திரு. எஸ். சின்னத் துரை அவர்களுக்கும்,

எங்கள் மன்றத்திற்கு நிதியுதவி புரிந்த கொடை வள்ளல்களாகிய,
(1) திரு. இ. குணராஜா, (2) திரு. த நீதிராசா
(3) திரு. கே. இராமசாமிப்பிள்ளை ஆகியோருக்கும்,

மன்றத்திற்காகக் கலைமகள் திருவுருவச் சிலையைச் செய்து அன்பளிப்புச் செய்த திரு. பு. நல்லரத்தினம் அவர்கட்கும்,

இம்மலருக்கு ஆசிச்செய்திகள், கட்டுரைகள், விடயதானங்கள், விளம் பரங்கள் ஆகியவற்றைத் தந்துதவிய சகலருக்கும்,

15-09-1976 இல் நடைபெற்ற கலைநிகழ்ச்சிப் போட்டியில் நடுவராகக் கலந்து கொண்ட சகலருக்கும், எங்களுடன் ஒத்துழைத்த சகல வித்தியாலய அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவ, மாணவிகளுக்கும், எங்களுடன் விழாவைச் சிறப்புற நடத்த ஒத்துழைத்த மற்றும் சகலருக்கும்.

எங்கள் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம்.

இங்ஙனம்

கல்வி அமைச்சு - இந்துமன்றம்

கொழும்பு-2

செ. முருகையா

இரா. பாலசுப்பிரமணியம்

இணைச் செயலாளர்கள்.

ARCHIVE

Digitized by Noolahant Foundation
www.noolahant.org | aavanaham.org

P3394

Library

நாடு வாழ ஏடு வாழ

நாமும் சிரித்து நலமுடன் வாழ

நாமகள் நல்லாசி தருவாளாக

சிரித்திரன்

122, நாவலர் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

கல்வி அமைச்சு இந்து மன்றத்தின்
சமயத்தொண்டு யாவர்க்கும்
நன்மை பயக்க

எமது நல்லாசிகள்

* *

கலைவாணியின் அருள் யாவர்க்கும் கிடைக்க
நாம் மனமார வேண்டுகின்றோம்.

S. சின்னத்துரை & சகோதரர்

யாழ்ப்பாணம்

கொழும்பு